

POLITIŠKOS ŽINIOS.

MASKOLIJA.

Maskolijoje randu tarnaujanti laukščiai garbina sankaiką tarp tautų, o jos randa gana nuolankus, tankiau nusilenkia prieš kitas tautas negu tai budavo 20 metų atgal, kada prieš Maskoliją drebėjo lygiai didesės Europos tautos, kaip ir Ameriką, kuri teipgi Maskolijai traukėsi iš kelio ir su ja ne driso teip erzintis, kaip erzinosi su kitoms tautos. Dabar Maskolija nusilenkia, nes karai jos randu būtu gana pavojingi. Todėl randu tarnaujanti laukščiai garbina tautų sankaiką, kaip anoj lapė, negalėdama vynuogių pasiekti, ramindama savę, įkalbinėjo, jog jos dar nenunokė.

Kiek Maskolija ne vedė karų, iš pradžių jai vis nesisekė, nes pa- prastai pasirodėdavo netvarka vi- soj kariūmenėj, visko kareiviams traukdavo; ir kareivius į laiką nega- lima buvo į reikalingas vietas tiek sutraukti, kiek reikia. Juk pra- džioj karo 1877 m. net nusibankru- tinsi Maskolija, musė maskolius ir jeigu tik turkiskieji jenerolai butų turėję daugiau sumanumo ir en- ergijos, karas galėjo visi kitaip pa- sibaigti, negu tasys pasibaigė. Da- bar randu karas vesti daug pavoj- ingiau. Japonai maskolius musė visai netikėtai, todėl prie riau- sių ne buvo prisirengę nei laisvės drau- gai, žmonės buvo nesuorganizuoti. Dabar yra jau kitaip: ir žmonės geriau suorganizuoti ir labiau su- pranta netikimą caro valdžios, jos neteisėtinumą, ta suprantą ne tik prispausti ne maskolijai, bet su- pranta jau ir pats maskolijai.

Jeigu dabar su kuon nors Mas- kolija pradėtų karą ir dagi, jeigu kaip paprastai budavo iki šiol, jis iš pradžių nesisektų, visoj Masko- lijoj kiltų riaušis, karą žmonės pa- naudotų išvertimui caro sosto su biurokratų savalia. Carui gi ir jo tarnams ne tiek rūpi Maskolijos laimė, kiek jų pačių nauda. Be saulaviavimo jie valdyti nemoka. Saulaviatui vienok jau gali je tik sankaikos laike, kada visas pajie- gas gali kreipti prieš didesnę lai- sės reikalaujančius žmonis.

Tą suprantą jau gerai ir caro valdžia, todėl ji ir prievartos tapo nuolanki, bijosi smarkiau erzintis su kuon nors iš kaimynų.

Kada Austrija paglemė dvi sla- vų apgyventas Turkijos provinci- jas, Bosniją ir Hercegoviną, mas- koliskam randu tarnaujanti laik- raščiai gaudino Austriją kartu, bet kaip tik Vokietija apreiškė, jog užgimusi karui, visoms savo pajie- goms rems Austriją ir barškini- mas kardų Maskolijoj nutilo. Ka- da Bulgarija, tikėdama įveikti Tur- kiją, rengė karą, iš pradžių Mas- kolija jau drąsino; bet kada Austrija apreiškė, jog neleis ant Balkanų nei jokioms permainoms įvykti, Maskolija nusigando, ne "karą ir ji būtų įtraukta, o karas dabar jau labai pavojingas: jis pradėtas Europoj, gal išsiplatintų ir Azijoj ir jo pasekmių nieks permatyti negali.

Todėl tai caras uždraudė Bulga- rijai erzintis su Turkija, liepė jai tuom tarpu paslėpti savo godumą. Su Austrija pradėjo "tarybas ir sutarė nieko tokio nedaryti, kas kokių nors būdu perkeistų santi- kių ant Balkanų pussalio. Bet kada Austrija, pasisavindama Bos- niją ir Hercegoviną, tuom santi- kių perkeitė, Maskolija nedrso pa- spriestinti, nes jos balsas dar ne- daug sveria pasaulio politikoj ir tol jis mažai svers, kol Maskolija ne atsigriebs nuo pasekmių karo su Japonija.

Ar Maskolija geidžia, ar ne- geidžia sankaikos, ji jos dabar tur- laikytiesi, nes su kuon nepradėtų erzintis, vis patinka galingus priešus, o draugų turi mažai, net pats Maskolijos ukėsi negali bū- vadinti draugais neteisings val- džios.

Tolimuose rytuose Maskolijos randa mato teipgi nauja pavojų.

Japonija karas ne tik neapsilpi- no, bet ji dabar kur kas drutesnė- negu buvo prieš karą. Ką per karą laimėjo, tas jos neužganėdina. Naujo karo šalininkai stumia į naują karą, nori pasinaudoti iš dabartinio Maskolijos silpnumo ir ją visai nustumti nuo Didžiojo ocea- no. Japonai padirbo gelžkelius Korėjoje ir Mandžurijoje, parengė lygiai didesės Europos tautos, kaip ir Ameriką, kuri teipgi Maskolijai traukėsi iš kelio ir su ja ne driso teip erzintis, kaip erzinosi su ki- toms tautos. Dabar Maskolija nusilenkia, nes karai jos randu būtu gana pavojingi. Todėl randu tarnaujanti laukščiai garbina tautų sankaiką, kaip anoj lapė, negalėdama vynuogių pasiekti, ramindama savę, įkalbinėjo, jog jos dar nenunokė.

PRANCUZIJA.

Ką tik išėjo memoirai (atsimi- nimai) praneužiško admirolo Four- niero daug triukšmo padarė, ypač vokiečiams jie daug kraujo paga- dino. Admirolas Fournier dar gy- vas, jis dabar yra viršininku ka- riskojo laivyno ant Tarpžeminių ju- rių. Prancužiškasis admirolas už- tikrina, jog susiriusios viešpaty- stės: Prancuzija, Maskolija ir An- glija, gali drąsiai karą pradėti su vidurinės Europos viešpatysčių ry- šiu, taigi su Vokietija, Austrija ir Italija, reikia vien, kad Anglija suorganizuotų geriau savo žemės kariūmenę. Ant jurių ir dabar, nors ne skaityti Maskolijos, per- svara yra Prancuzijos ir Anglijos pusė.

Admirolas Fournier mano, kad toks susirėmimas Europos viešpa- tysčių tikrai turės įvykti ir jis ne- išvengiamas. Karas didžiųjų Eu- ropos tautų įvyks tasys, kada pra- sidės karas Japonijos su Jungti- nės Valstijoms Šiaurinės Ameri- kos. Tągi gal prancužiškasis ad- mirolas ne klysta. Klausimas tik kada toks Japonijos su Amerika karas gali įvykti. Maskolijoj ma- no, kad Japonija rengiasi naujan karan su Maskolija. Admirolas Fournier vienok mano, jog besi- ginklavimas Japonijos, ypač gi drutinimas laivyno kreipiasi prieš Ameriką, kuri dabar Japonijai pa- vojingesnė negu apsilpnęta Mas- kolija, kur prie mažiausios progos galima laukti viešpatystės vidurio- se žmonių sukilimo ir naminio ka- ro, jeigu valdžia prieš žmonių no- rus nenusilenks ir jų reikalavimų neįpildys. Europoj mano, kad ka- ras tarp Japonijos ir Amerikos pra- sidės pirmą, negu bus nukastas Pa- namos kanalas.

Prancuzijos parlamente ka- ro ministeriui buvo daro- mi užmetinėjami, kad jis per ma- žai rūpinasi paleikiantis prieši- ją orlaiviais ir nors tokie orlaiviai Prancuzijoj išrasti ir pagerinti, ant- tos dirvos prancuzaži davė vo- kiečiams pralenkti. Karo ministe- ris apreiškė, jog orlaivių skaitlinje vokiečiai ne pralenkė Prancuzijos. Rods Vokietijos kariūmenė turi 7 orlaivius su balionais, o Prancu- zija tik 3. bet Vokietija turi tik 3 orlaivius be baliono o Prancuzija net 29. Padauginimui orlaivių kaitliaus karu ministeris nuo pa- remento pareikalavo 4 milijonų do- rių šiemis metais ir tie pinigai jam paskirti.

ŠIAURINĖ AFRIKA.

Patvirtinančių pasimirimą Abi- nijos ciecoriaus Meneliko žinių vi- si dar nėra: vieni telegramai pra- teša, jog jis pasimirė, kiti gi už- tikrina, kad jis dar gyvas. Bet visgi žinia, kad jis jau krašto ne- valdo, nuo kišimosi į valdymo rei-

kalus lygiai jis, kaip ir jo moteris- prašalinti, jo ir jų moteris drau- gai nuo vietų prašalinti. Valdžia perduota regentui.

I pietus nuo Abisinijos yra So- mali pakrantė. Viena jų dalis yra po Italijos globa, kitą valdo Anglija, abidvi valdo vietiniai sul- tanai, jų valdymą vienok prižiūri Italija ir Anglija. Neperseniai su buriais fanatikų dervišų į itali- šką dalį iš Afrikos vidurių įsiver- žė Mohammed Abdullah, vadina- mas Pasutusu Mulla, išdegino daug kaimų, išskerdė žmonių ne- nuolanki, paveržė gyvulių bandas. Dabar jis su savo fanatikais įsi- karė į anglišką pakrantių dalį ir čia daro tą patį, ką pirmą dar italų pusėj, taigi degina kaimus, veržia gyvulių bandas, skerdžia žmones. Kadangi angliški karei- vių čia nėra, tai naikinantis dar- bas jam gana sekasi, išnaikino jis jau gana didelius apskrėtis.

Atsisis Anglijai siųsti čia savo kariūmenę ir vesti karą su derviš- tais, kaip tai buvo keli metai at- gal. Tasys juos baisiai sumušė lordas Kitchener, bet Afrikos vi- duriniuose jie susidurino ir vėl už- puldinėja ant europiečių valdybų.

ITALIJA.

Kadangi parlamentas išreiškė ne- užsitikėjimą, tai pasitraukė nuo vie- tos visa ministerija. Naują ministeri- ją sutvėrė Luigi Luzzatti. Nau- jon ministerijon jėjo: ministerių perditinis ir vidaus reikalų ministe- ris Luzzatti, teisių ministeris Fani, užsienio San Guillauno, izdo—Fran- cesco Tedesco, karo — jenerolas Spigardi, laivyno — admirolas Le- onardi, apvietimo — Signor Gre- dario, viešų darbų — Signor Sa- schi.

JUNGTTINIAI VALSCIAI ŠIAU- RINĖS AMERIKOS.

Vakarnioj Afrikoj yra negrų res- publika Liberij. Ji sutvėrta iš ne- grų išvežtų į Afriką iš Amerikos. Respublika ta buvo nepriegulbinga, plotą užima gana didelį, o žemė ten vaisinga. Ne viena Europos viešpatystė jau bandė savo glo- bon tą negrų respubliką paimti, bet nenorėdama susierzinti su Ame- rika, vis išsizdėdavo savo mie- rių, nors toje respublikai ir nepri- gulbinga Amerikai. Dabar vienok vokiečiai pasinaudami iš kiliųjų ten amščių, neva apgynimui savo ukėšų, atsuntė kariską laivą "Sper- ker". Bet minėtos respublikos val- džia prisakė vokieškojo laivo kapi- tonui į 24 valandas prasišalinti ir kapitonas paklausė. Visi stebėjosi, kad vokieško laivo kapitonas nusilen- kė prieš reikalavimą valdžios pusiau civiliziuotos juodparvių res- publikos, nes vokiečiai su vald- žios juodparvių paprastai didie- liu ceremonijon ne daro.

Štai dabar vokieškasis laikraštis "Neueste Nachrichten" išaiškina priežastis nusilenkimo vokieškojo karisko laivo kapitono. Laikraštis tas praneša, jog Amerika Liberiją paimė savo globon teip, kaip an- tai Anglija paimė Egiptą, arba Prancuzija Tunisą. Taigi ir vo- kieškasis kapitonas nusilenkė ne prieš negrų Liberijos, bet prieš reikalavimą Jungtinių Valstijų Šiau- rinės Amerikos. Ir pirma kartais Amerika užstodavo prieš Europos tautas už tą respubliką, bet toks už- tarimas turėjo tik moraliską ver- tę; dabar gi, paėmus savo globon tą respubliką Amerikai, ji ją turi apginti kaip savo valdybą.

IS LIETUVOS

IS VILNIAUS.

Vilniaus šnipų policija buvo su- maniusi vieną gerą būdą pasipeln- ti. Entė suminėti turtingesnius miesto gyventojus. Paskui už- gerą kyšį paleidavo. Vienas tok- sis atsipirkęs iš kalejimo paskundė policiją gubernatoriui. Gubernato- rius atstatė nuo vietos policijos viršininką. Vilniaus miesto gy-

ventojai, kurie buvo patekę į po- licijos rankas, dabar kreipėsi į du- mos atstovus, prašydami, kad at- vyktyt Vilniun dalyko iširti. Ka- detai įneša dumon paklausimą.

IV Lietuvių Dailės Paroda at- sidarė kovo 2 d. ir bus atdara iki balandžio 1 d. Paskui bus per- kelta į Rygą.

Lietuvių Dailės Paroda atidaryta kovo 2 d. Užima apie 10 kamba- rių. Daugybė dailės veikalų. Pui- kas tautinis skyrus apėmęs net 3 kambarius. Tokios parodos dar neturėjome, gal ir pats Vilnius dar nėra regėjęs.

Pagalios parodon prisimėte savo darbus: Kaz. Stabrovskis 33 pa- viekslus, Ak. Čurlanis 8 pav., J. Zikaras ir P. Rimša skulpturiską figurą, Bajorunas paveikslą, A. Jakubaitis 10 pav., kun. Adoma- vičius — paveikslą.

Marta Raišinkytė iš Tilžės 4 puikias šilkinės juostas. Apart to prisimėte įvairiausius išdirbinius iš Kauno gub. nuo Šiaulių J. Zonis, J. Remeika ir Stasiūnienė, Suvalkų gub. nuo Lukšų — K. Jasevičienė, Gabrevičukė, Maksvitaitė, M. Le- veckaitė, Bataičiūtė, Užupytė, A. A. Bučienė, M. Gabriukė, Gurgytė. Iš Kalvarijos pavieto: M. ir P. Gavelienės, M. Vaitkevičienė, Gu- baidienė. Iš Mariampolės pav.: M. Šileikienė, M. Neniukė, U. J. Merkevičienė ir daugelis kitų, ku- rių pavardės yra nežinomos.

Daugiau jokių veikalų į IV Dai- lės Parodą nebus primama.

Kaip jau buvo minėta, Liet. Dai- lės Draugija paskyrė už geriausią negrų žmonių darbą išstatyti fla- rodoje dovanų 25 rub.

Malonu yra pranešti, kad Dr. J. Staugaitis iš Sakų paskyrė dar nuo savęs tam tikslui 10 rub. ir Kuzavas 5 rub.

Lietuvių Dailės Draugijos Val- dyba nuosirdžiai kviečia Gerbia- mus draugijos narius lankyti Liet. Dailės Parodą, o teipogi aiškinti pašalinėms ypatoms mūsų parodos beparvyšką ir vlen tik kulturinį tikslą.

Bulgarij. daržininkų 16 pribuvo Vilniun iš Varnos, kad verstis. Čio- nai daržovėmis. Paregėsimę, ka- bulgarai parodys vilniškiams, kaip reikia daržais versti. Vilniškiams nepaprastai apsielė, turbut retam mieste rastum tiek tuosius neap- dirbtos žemės, kaip Vilnių ir jo apilinkėse.

("Lietuvos Žinios").

Lietuvių kalbon verčiama dabar du dramatišku veikalais iš rusų ka- lpos: tulas Kievo universiteto stu- dentas verčia garsaus žydų drama- pusiau civiliziuotos juodparvių res- publikos, nes vokiečiai su vald- žios juodparvių paprastai didie- liu ceremonijon ne daro.

Štai dabar vokieškasis laikraštis "Neueste Nachrichten" išaiškina priežastis nusilenkimo vokieškojo karisko laivo kapitono. Laikraštis tas praneša, jog Amerika Liberiją paimė savo globon teip, kaip an- tai Anglija paimė Egiptą, arba Prancuzija Tunisą. Taigi ir vo- kieškasis kapitonas nusilenkė ne prieš negrų Liberijos, bet prieš reikalavimą Jungtinių Valstijų Šiau- rinės Amerikos. Ir pirma kartais Amerika užstodavo prieš Europos tautas už tą respubliką, bet toks už- tarimas turėjo tik moraliską ver- tę; dabar gi, paėmus savo globon tą respubliką Amerikai, ji ją turi apginti kaip savo valdybą.

("V-tis").

Pirmadienį, vasario 22 d. Vil- niuje, miesto salėje buvo sentai jau kintinamas tautų vakaras. Jį sume- nė ir įtaisė Vilniaus Muzikalinės Mokyklos direktorius Treskinas. Vokietiams tai buvo nepaprasta naujiena; visi įdomavo išgirsti vieną žygį ant scenos mūsų kra- što tautų dainas, išvysti jų sokių ir kitus savotiškosios kultūros ypa- tingumus. Nors dabar ne toks me- tas, kad galima būtų tautos luo- sai rodyties, ką jos gero turi, ta- čiau visuomenė tą dieną išvydo šį- tą ir nesigalėjo atsilaukus vaka- ran.

Tame vakare dalyvavo šios tautų chorai: rusų, baltarusių, ukrainiečių, lenkų, lietuvių ir žydų. Be to, sa- lėje buvo įtaisytos jų visų vadina- mosios kijoskos, ant scenos buvo parodyti tautiniai šokiai: tik žydai savo šokiais nesirodė.

Jau apie 8 valandą salė pris- rinko žmonių pilnutėlė, visos sėdi- mos ir stovimos vietos buvo užim- tos. Žmonės vaikščiojo burlais po salę, žiūrėjo žiūrėjo kijoskas, tau- tinių šoninių įtaisyas. Lietuvių

galėjo pasidžiaugti, kad jų kijoska dailiausiai, estetiškiausiai buvo įta- syta. Mat p. Žmuidzinavičius su- maningai, dailiai papuošė ją iš lie- tuvių juostų ir prijuosčių, lauti- nišais raštais išaustų. Gera buvo žiūrėti, kaip svetiminieji sustodami ties lietuvių kijoska stebėjosi, tei- ravos ir vertino mūsų tautos dai- lumo pramonę. Daugumas kijos- kos papuošalų-prijuosčių ir juostų, tai p. Griniuvienės atsiųstiniai lie- tuvių dailės parodai. Ypač ste- bėjosi ir gerėjo rusai. Ne vie- nas iš jų nustebeš išsitarė: žiūrė- kite, kas lietuvių turima; jų tautinė dailė turtinga, tik nėra lietuvių, kurie pasirūpinę aiškinti iškelti ir parodyti savo tautos nepaprastą sa- votiskumą.

Bet ne viena lietuvių kijoska traukė į save publikos akis: ki- joskoj pardavinėjo lietuviškus, pp. Moisiejevičienės ir Lendsbergienės pateiktus, gėrimus ir saldinius, lietuvišką girą, krupniką ir me- dauninkus. Sėdėjusios ten po- nios nepėjo nei paduoti, — tiek visiems rusųjį paragauti.

Kitų tautų kijoskos reikšė so- diečių pirkeles ir buvo tuščios. Prieš-pat sceną salėje iš kairės pu- sės stovėjo rusų tautos skoniui astrionis spalvomis, plačiais rau- donais ir žaliais ruožais išmargin- ta; ten-pat iš dešinės pusės buvo baltarusių kijoska, nenusiutėję su- sio stilium ir, kaž-kodėl, labai panaši į rusų. Įėjant salėn iš dešinės pusės ukrainiečių balta- mo lijo pirkele, šiaudais dengta; pak- lės koją stov ant stogo lizde gan- dras. Lenkų kijoska taip-pat rei- šianti sodiečio (lenko?) pirkelę, statum stogu, netolimaus — nuo ukrainiečių kijoskos; šale pirkeles gaudras ant medžio lizde klebena. Toliau eina žydų kijoska, žydišku parašu ant durelių. Lietuvių — kairėje salės pusėje už kolumnų.

Jau pusiaū devintos valandos. Salėje užta, kaip bičių avilėje. Me- tas scenai atsidengti. Publika ne- kantriai laukia. Matyti, visi zin- geidys dainų. Priemto elektros žiburys, scena atsidengė ir pasiro- dės Treskino mokyklos mokinių choras. Choristai visi rusų tau- tiniais rūbais, operiška, paveikslin- gai sustatyti. Dainavo gražiai, su- derėdami, gerai išmokyti, bet kas- kokia daržais versti. Vilniškiams nepaprastai apsielė, turbut retam mieste rastum tiek tuosius neap- dirbtos žemės, kaip Vilnių ir jo apilinkėse.

("Lietuvos Žinios").

Po rusų dainavimo gana didelės baltarusių choras. Dainininkai ir dainininkės taip-pat tautiniais ru- bais apsielė. Publika atsidėjo klausėsi. Ir kaip nesiklausyti: bal- tarusų dainos išgirsti ant viešos scenos tai dar kaip ir naujiena. Dangelis gal būtų daugiausia dėl jų tik ir vakaran atėjo. Dainos labai patiko; prašant klausytojus, choras turėjo kiekvieną atkartoti. Baltarusių melodijos, bent šiuo kartu girdėtos, neikiel nepaneša į lietuvių melodijas. Jos, rasit, daugiau panašios į rusų dainų dva- sią. Apie baltarusių sokių, zi- noma, tik sokių žinovai ką tikra gali pasakyti. Tik pažymėtina, kad vadinamasis "mecelica" ypa- tingas yra; jis ištikro panašia į verpeto sukuriamą. Rodos, jo- gi Lietuvių vietonius panašiai so- ka suktinį.

Puikiai, antrą sykį vėl išėjo rusų choras, kurs šiuo žygį daugiau patiko klausytojams, nes jis dai- navo rusų liaudies dainas. Daino- je "ei uchnien" labiausia apsielė- kė rusų tautos dainos ypatinū- mas: jos klausantis, tarytum, girdi jūros bangų užimą, vilniojimą. Tautiniam sokiams išpildyti buvo pakviesta iš baleto artistė, ir ji gana gražiai soko.

Ukrainiečiams pagalios paro- dzius jų tautinius sokių pasibaigė pirmoji vakaro dalis. Nuo daugy- bės žmonių salėje pasidarė troškus, taigi giria labai praversti ir publika spausė spaudę į lietuvių kijoska.

Po kelių minučių vėl scena atsidengė. Lenkų choras išėjo be kostiumų, visi dainininkai ir dai- nininkės apsielė juodai. Choras ("Liutnės") gerai išdainavęs; iš- pradžių padainavo porą linksmų dainelių, (tik kas-žin ar jos liaudies tvarinys), o paskui užtraukė liud- ną, bet gražią bažnytinę melodiją. Su lenkų šokiais tai nekaip išėjo. Šokėjai buvo pasipuošę senoviskais lenkų bajorijos rūbais, bet mazurų dainėms, užtat geriausias išėjimas — panaikinti visai šią chorą, ir išnaujo į organizuoti. Taigi, "Rutos" taryba ir kreipėsi į artistų kuopą, prašydama paduoti savo su- manymą, kaip suorganizuoti cho- ras. Artistų kuopos valdybos su- sirinkimas, vispūsiskai tą dalyką apsvaistęs, priėjo prie išvedimo to- kio: dabartinį "Rutos" chorą visai panaikinti ir organizuoti naują; dainininkus chorą primėnės ne choravedes, bet du nuo "Rutos" valdybos išrinktu atstovu, ku- rie ir išdavinės su savo paraisais korčiukes dainininkams; chorave- dės tik mokys chorą. Choras gi turi būti, kiek galima, lietuviškes- nis ir jį turi būti maximum 30 dainininkų, o minimum 20 daini- ninkų. Tokia tai nuomonė išrei- kė artistai apie chorą.

Gavėnioje nutarta suvaidinti "Rutos" bntė liaudžiai papiginto- mis kainomis "Velnias spastuose" ir du sykiu "Genovaitę", paprastomi- gi kainomis "Sparnai" ir "An- ga". Be to, gavėnios pabaigoje ketinama padaryti didelį "Rutos" choro koncertą. Manoma pastatyti Moniuskos veikalą mitologijos kan- tatą "Milda".

Po Vėlykų gi bus vaidinama "Inteligentai", "Pilemečiai" ir kiti dar nevaiddintieji Vilniuje veikalai.

— Kovo 2 dieną atidengta ket- virtoji lietuvių Dailės paroda su tautiniu liaudies skyrium, kuris ypač ir puošia visą šią parodą. Platų aprašymą apie Dailės parodą paduosiu sekančioje korespondenci- joje.

Po kelių minučių vėl scena atsidengė. Lenkų choras išėjo be kostiumų, visi dainininkai ir dai- nininkės apsielė juodai. Choras ("Liutnės") gerai išdainavęs; iš- pradžių padainavo porą linksmų dainelių, (tik kas-žin ar jos liaudies tvarinys), o paskui užtraukė liud- ną, bet gražią bažnytinę melodiją. Su lenkų šokiais tai nekaip išėjo. Šokėjai buvo pasipuošę senoviskais lenkų bajorijos rūbais, bet mazurų dainėms, užtat geriausias išėjimas — panaikinti visai šią chorą, ir išnaujo į organizuoti. Taigi, "Rutos" taryba ir kreipėsi į artistų kuopą, prašydama paduoti savo su- manymą, kaip suorganizuoti cho- ras. Artistų kuopos valdybos su- sirinkimas, vispūsiskai tą dalyką apsvaistęs, priėjo prie išvedimo to- kio: dabartinį "Rutos" chorą visai panaikinti ir organizuoti naują; dainininkus chorą primėnės ne choravedes, bet du nuo "Rutos" valdybos išrinktu atstovu, ku- rie ir išdavinės su savo paraisais korčiukes dainininkams; chorave- dės tik mokys chorą. Choras gi turi būti, kiek galima, lietuviškes- nis ir jį turi būti maximum 30 dainininkų, o minimum 20 daini- ninkų. Tokia tai nuomonė išrei- kė artistai apie chorą.

Gavėnioje nutarta suvaidinti "Rutos" bntė liaudžiai papiginto- mis kainomis "Velnias spastuose" ir du sykiu "Genovaitę", paprastomi- gi kainomis "Sparnai" ir "An- ga". Be to, gavėnios pabaigoje ketinama padaryti didelį "Rutos" choro koncertą. Manoma pastatyti Moniuskos veikalą mitologijos kan- tatą "Milda".

Po Vėlykų gi bus vaidinama "Inteligentai", "Pilemečiai" ir kiti dar nevaiddintieji Vilniuje veikalai.

— Kovo 2 dieną atidengta ket- virtoji lietuvių Dailės paroda su tautiniu liaudies skyrium, kuris ypač ir puošia visą šią parodą. Platų aprašymą apie Dailės parodą paduosiu sekančioje korespondenci- joje.

Ave.

IS KAUNO.

Sizis metais matininkų kursų jan nebebus Kaune.

("Saltinis").

IS PANEVŽIO, KAUNO GUB.

Žiema pas mus jau išnyko. Di- dis lietus nuplovė visą sniegą. Vi- si grioviai ir upės patvino. Ne- vėžys pradeda nešti ledus. Bene ištikrųjų pavasaris bus. Žmonės džiaugiasi ir sako: "gyvuliai nuo Dievo išprasė pavasarį".

Juoco Draugas.

("Saltinis").

IS TELSIO, KAUNO GUB.

21 d. vasario buvo Telsiuose lietuviškas vakaras. Programas bu- vo šitos: 1) Dainos; rezisierius dainų buvo p. J. Končius, vargo- pininkas; 2) Komedija "Musų ge- rasis"; 3) "Dėdė atvažiuo"; 4) Deklamacijos ir ant galo šokiai. Viskas pasisekė gerai. Vakaras buvo sulaukęs nauda Telsių gim- nazijos. Bilietus buvo galima gauti knygne A. Kerio. Geriau- siai lošė p. Milevicia, p. F. Keris ir p. S. Baltrinas; iš moterų: Mi- levičienė, V. Feilaitė, Žadekaitė ir A. Eirosaitė. Buvo ir lietuviški šokiai.

J. Žurbis.

IS SAKINAVOS, ŠIAULIŲ P.

Sausio 27 d. ant kelio atrasta nebevygas iš Sakinavos V. Uba- rčius. Įtartiųjų užuomėda du vai- dinai suimti.

Keimaris.

("Saltinis").

S GINTELISKĖS VALSCIAUS, TELSIO PAV.

Buvusi sausio 7 d. "rinkinių" neiga numazino mokyklai išlaidas. Farno užlaikymui pirmiau buvo 15 rub., dabar palikta 10 rub., zi- alai 25 rub., dabar 10 rub., kan- eliarjos išlaidoms 25 rub., dabar 0 rub., laikraščiams 25 rub., dabar 0 rub. Žinoma, gal tam kaltas r mokytojas, kad nedavė "mugary- ių". Rastininkui nutarta užmo- kėti 80 rub. už šeimynų surašymą, o taigi uždėjo kurį 15 rub. o nuo pagalbininko numetė 50 r.

Dar turiu pridurti, kad pasibaigęs vakarui, T. M. D. 113 kp. turėjo užmokėti lėšas to vakaro, ko nesitikiu ir nenorėję, nes T. M. D. 113 kp. turi surengus prelekciją ant 10 d. balandžio šių metų.

Ypatą, rengusi tas prakalbas, tikrai neįsivertinamai pasielgė ir verta papelkimo.

V. J. S.—las.

IS SAUTH BOSTON, MASS.

Tris vietines draugijas antrą Vėlykų dieną rengė fairus per ištisą savaitę iki subatų. Pelnas — pastatymui lietuviškos svetainės. Draugijos tos yra: D. L. K. V. tauto, Sv. Kazimiero ir Liet. Ukėjų Klubas. Apie tai pranešė klebonui Žilinskiui, kad draugijos neužkenktų vieną kitai. Bet klebonas, vietoj padėti geram mieriui, suaukė kitas tris bažnytnes draugijas ir uždraudė dalyvauti. Nes, girdi, pirmiausia reikia bažnytnės skolas išmokėti, klebonijai pastatyti, tik paskui galima bus apie svetainę kalbėti. Bažnytnės draugijos nutarė surengti savo fairus tame pat laike. Tai tau ir sutarimas! Matyt negalima nebažnytnės draugijoms su bažnytnėmis susitarti bendringimui eina ant niekų nes bažnytnės draugijos, kaip kur kunigų sukurtytos tautiškos draugijos viską ant keršto daro.

Apsisūrinintis.

IS VIRGINIA, MINN.

Šitame miestelyje lietuvių yra 9 šeimos, vienuolį apie 18.

Sinon tarpui darbai čia eina puštinai rudos kasyklose ir lentų plovyklose dirba pilną laiką. Už darbą po žeme moka po \$2.40 už 10 valandų (čion umijos nėra). Ant viršaus moka po 2 dol. ir daugiau.

Apšvietimas čianykščiu lietuvių visai žemas. Iš laikraščių ateina: du egzemplioriai "Lietuvos" ir vienas "Saulės". Čion smulkės uždarytos per vėlykas, bet žmonės užsisako gerimų pirm laiko užtektinai ir tiep gražiai stalą apstatę gieda Aleliuja, kol alus viršų gausa ir žmonės net su kirviais ima kapotis. Kitoj vietoj per vėlykas būrelis įkaitusių lietuvių susikibo ant gatvės, susidurskė drapanas. Ant nelaimės atvyko policistas ir prisiejo keliems pernakvoti šaltoj.

A. I. Mosger.

PRANESIMAS AUKAUTO. JAMS.

Malonus Tautiečiai!

Jūs prisistatėte aukas vedimui teismo, kad išgelbėti Uršulę Zakonaitę, apturėjome, už ką jums širdingai ačiū! Kiek vėliaus visų aukautojų pravarde ir aukas pagarsinsime per "Tėvynę". Atminkite broliai ir sesers, kad šitoji byla mums yra gana svarbi. Jai jiems pasisekė ir šitą lietuvių išsiųstį iš Amerikos, tai drąsiai galima sakyti valdžiai: "Imigracijos ponai komisoriai, podrang' su Amerikoj esančiais Maskolijos šnipais, sutaisys tam tikras teises, panašias šiandieninių Italijonų, kuriems atkeliaujančiais reiki atsivėžti visokius pajūdijimus, kad jie ne pavojingi dartiniai betvarčių valdžioms, kitaip neįleidžiami į Jungtines Valstijas, ir šitėji E. St. Louis, Ill. atsitikimai gal suteiks didžiausią nelaimę mūsų tautai, jeigu mes tik ranką nuolėdė, tykiai sėdėsim ir duosime nekurioms ypatoms, kurį jiems nepatinka, ar gal ant pareikalavimo šnipų, gražint iš Amerikos atgal į Maskolijos valdžios rankas; jeigu mes tyliai lauksime, iki žydai "manos" nukrintančios, tai jie ir įtaisys panašias tiesas, užgirs, paduos į kongresą ir užtvirtys, tiep kaip tik jiems patinka. Bet mes apie tą dalyką suprantame visai kitaip. Mes žinome gerai, kad mes esame žmonės ir ant tokių žmonių norime but, drąsiai stosim į kovą su trionais, nepaisant, kad kojoje turėtume ir pražūt!

Todėl kas gyvas sukruskinie prie darbo! Pirmiausias mes buvome mane, kad užteks gal tik trijų šimtų doliarų, bet kaip dabar pasiaiskino, gal dar neužteks ir tukstanto apmokėti lėšas minėtoms bylos vedimui. Mat advokatas pats vienas reikalauja penkių šimtų dol. tik už nuvažinimą į Washingtoną, D. C., o kur kitos lėšos? Rodosi būtų malonu, kad nors šį sykį mūsų didžiosios tautiškos organizacijos stotų už šitą reikalą. Priederme rodo didžiausią

sia apie tokių reikalus kalbėti didžiosios susivaziavimuose tautiškoj seimui. Vertėtų S. L. A. 25 seimui išnešti rezoliuciją ant šio klausimo, ir apskelbt per kasdienius, geresnius laikraščius angliškaj kalboj, kaip to: "N. Y. World" ir kitus. Mes pasitikime, kad mūsų 88tos kuopos S. L. A. balsas bus išgirstas.

Su pagarbą vardans Komiteto
J. N. Simanaukas.
Aukas siųskite:
J. N. Simanaukas,
452 Collinsville Ave.,
E. St. Louis, Ill.

GYVENTOJŲ SURASYMO REIKALUOSE.

Pereituose metuose kun, Žilinskas sumanė susikaityt, kiek lietuvių yra Amerikoj. "Lietuva" tam tyčia net ir žmogų paskyrė skaitlinės sutvarkyt. P. Gabrys ir rankvedį parąš, kaip statistikos tur but tvarkomos. Bet kas iš to išėjo?... Nickas. Nes kas galėjo surašyti ir suskaityti lietuvių išskaidžiusius po Colorado, Arizona, Californiją ir kitose tolimose valstijose Suvenytų Valstijų? Kas suskaitys tuos pavienius gyventojus ir darbininkus ant farmų?... O tokių yra ne mažai.

Taigi šimet Suv. Valst. valdžia šį darbą mums atlik, nes darys surašą visų gyventojų Suv. Valst. tame ir lietuvių.

Kitais metais, kada surašas Suv. Valst. gyventojų buvo daromas, lietuvių buvo užrašomi maskoliais, arba vokiečiais, šimet gi, kadangi chiebagiečiai pasidarbavo, gautas paliepiamas iš Washingtono "Lietuvos gimusių krašte, žinomame kaip Lietuva užrašyti lietuvių".

Dabar gi mums lietuviams, reik tik pasistengti, kad lietuvių lietuvių ir pasiduotų surašose, nes priešingai, jeigu mažas skaitlius lietuvių pasirodys, tai ir vėl lietuvių priskaitys prie maskolių arba vokiečių ir vėl mes nežinosim, kiek lietuvių yra Amerikoj.

Jeigu visi lietuvių lietuvių pasiduos, tai iš šių metų surašo mes sužinosime netik, kiek lietuvių yra Suvenytose Valstijose, bet tiepi žinysime kiek vyrų ir kiek moterų, ir kokio amžiaus. Sužinosime kiek vedusių, kiek pavienių, kiek našlių ir kiek persikyrusių porų; sužinosim kiek vaikų ir koks nuosimtis mokyklose. Sužinosim, kiek darbavų, darbininkų, ir bedarbių; sužinosim, kiek moka skaityt, rašyt ir angliškai kalbėti. Tiepat žinosim, kiek tokių, kurie turi savo namus ir farmas, o kiek lietuvių randas moka.

Kad tai sužinot, gale balandžio mėnesio į kiekvienus namus ateis žmogus nuo valdžios pasiūstas ir klaus:

1. Kaip tavo vardas?
 2. Kiek metų turi?
 3. Ar vedęs, ir kelintą kartą esi vedęs; ar našlys, ar persikyręs su pacia, ar pavienis?
 4. Kiek metų gyveni su paskutine pacia?
 5. Kiek vaikų turėjot?
 6. Kiek vaikų mirė?
 7. KUR ESI GIMĘS?
 - 8 ir 9. KUR TAVO TĖVAS IR MOTINĄ YRA GIMĘ?
 10. Kokiuose metuose atvažiavai į Ameriką?
 11. Ar turi amerikoniškus pilnų popierius, ar tik pirmus, ar jokių neturi?
 12. Ar kalbi angliškai?
 13. Kokioj dirbtuvėj dirbi?
 14. Kokį darbą dirbi?
 15. Ar dirbi už algą, ar samdai kitus pas save dirbti; ar dirbi tik pats sau?
 16. Ar buvai be darbo 15 d. balandžio (surašo dienoj)?
 17. Kiek sanvačių buvai be darbo per ištisus 1909 metus?
 18. Ar moki skaityt (jei kokioj balboj)?
 19. Ar moki rašyt (jei kokioj kalboj)?
 20. Ar lankei mokyklą po rugsėjo 1, 1909 m.
 21. Ar gyveni savam name, ar samdai?
 22. Ar turi morgičiu ant savo namų?
 23. Ar turi savus farmą arba namą?
 24. Ar dalyvavai karėj 1864 m.?
 25. Ar esi neregys?
 26. Ar esi kurčias ar nebylys?
- Ant šitų visų klausimų kiekvienas privalo teisingai atsakyti. Jeigu gi sakytų neteisę, arba neatkalt. Priederme rodo didžiausią

klausimų tur užsitrauks ant savęs Suvenytų Valstijų teismą ir bausmę (skaityt Lietuvos direktoriaus Durand "Lietuvoj" 12 numeryje).

Dėlto, pertikrinimui, kad jus teisingi atsakymai nebus panaudojami ypatisiems reikalams ir, kad neišeis jūsų gerovės ir kad statistika nieko bendro neturi su taisais, kariūnė, ateivystė, lankymu mokyklos ir kitais klausimais, tai liudija prezidento Suvenytų Valstijų apskelbimas, kuris tilpo "Lietuvos" 13 num. ir kurį vėlyčiau perskaityti.

Lietuviams šiame surašo laike turi rūpėti, kad visi lietuvių lietuvių užrašytų, idant įgyt satį atskirą lietuviams rubriką (vietą). Surasinejimas prasidės 15 d. balandžio ir miestuose turinčiuose virš 5000 gyventojų trauksis ne ilgiau kaip dvi sanvaits, o sodynuose ir mažuose miesteliuose turi but užbaigta iki 15 d. gegužio.

Pirm negu surasinejimas ateis į namus, gausit lakštą popieriaus su klausimais ir ten bus vieta atsakymams.

Yra pageidaujama, kad kiekvienas turėtų surašę atsakymus ant virš minėtų klausimų ir palikty juos namie, o ypač tie kurie nesitiki but namie dienos laike.

J. Varkala.

P. Varkala, yra atsisantu su pervisoriaus Census Biuro Suv. Valst. I Illinois distriktu.

Red.

KAS ČIA? NESUPRATIMAS AR MELAS?

"Lietuvos" num. 11—12 p. Kaizų Juozas, ir "Vienybės Liet." num. 7—11 p. V.—tis, lyg susitarę nupiešia visą eilę socializmo negražių darbų ir apdovanoja juos tokiais epitetais, kaip "juodašimčiai", "juodaraikiui", "rogesistai" ir tt. Atleisk jiems Viešpatie, nes nežino ką daro! Abudu sako, buk socialista? visada buvo ir yra priešai dailos, — teatro, dainų, koncertų. Bet Bostone lyg ant nelaimės, yra visai priešingai: Birutės Kanklių Choras, kuris susideda iš apie 30 ypatų, didesnį dalį yra iš socialistų ir vadovauja jame socialistas; teatrališka kuopa "Žaibo" susideda iš apie 20 ypatų ir tai kone visi socialistai, ypatingai visi vadovai socialistai. Tas darbas grupos pakėlė lietuvių ant tiek socializmai, kiek tautiška; tą gali paliudyti šimtai Bostono lietuvių, kurie lanke "Žaibo" teatrališkus perstatymus. Reikia dar paminėti B. K. choro koncertus, prakalbas; yra dar teatrališka kuopelė prie 60 kuopos L. S. S. A., kuri tiepi surengė apie 4—5 perstatymus, ir trumpam laike perstas dar vieną. Kiek 60 kp. L. S. S. A. surengė prakalbų, tai nei puses tiek nesurengė visos Bostono pelėsinės draugijos (prakalbos tai ne daila. Red.), kiek perėita žiemą skaityti prelekcijų, o vistik, Michelsono, Dr. F. Matulaičio, Antonovo, Zimonto ir 60 kp. L. S. S. A. Gal tai vis buvo platnima "nevisai socializmo taktika", nes socialistai visur vadovauja? Bet partatume kreipis į Bostono lietuvių, o jie atsakys, kad buvo lošta "Žaibo" "Živilė", "Keistutis", "Isgriovimas Kanno pilies", buvo dainuot; jama B. K. Choro Lietuvos himnas, Sugrįžk Lietuvos sunau, Paukšteliai mieli ir tt. Prelekcijos buvo iš astronomijos, geografijos, chemijos ir tt. Tai tiek Bostone; o kur visa Massachusetts valst. Maino, Connecticut, Vargmouth, New Haven ir New Jersey, net New Yorko? Kalbėjo Antonov, Michelsonas, Dr. Matulaitis, Bagočius, Gegužis. Kas lietuvių suorganizavo Gardner, Mass., At-hole, Mass., Brocktone, Worcesterj, Lawrence, Cambridge, Brighstone, Haverhile ir tt.? Mes Naujos Anglijos lietuvių turime gerą tautietį A. Ramanauką, bet žmogus priverstas gyvenimo aplinkybių, negali visada iš namų atitraukti, tai mūsų garsi kolonija miegotų ramu tautišku miegu, jei ne tie "nevisai" socialistai. Ka pasakiau apie Bostono ir visos Naujos Anglijos socialistų nuveiktus darbus, tai tą nors išdailies galima pasakyti ir apie kitų kolonijų socialistus, nes ant kiek duodasi matyt iš laikraščių, kaip Chicagoj, tiep Brooklyne, Sheandoah, Scrantone ir kitur, vis yra jai ne grynai socialistų teatrališkos kuopelės, tai nors išda-

lies priklausancios socialistams ir jeltogi niatosi, kad socialistai vėl tiek labui tautos ir pakelimi žmonių, kad jiems tautiečiai pa-
J. P. Raulinaitis.

PATAISYMAS.

"Lietuvoj", korespondencijoj Adomačio iš Herrin, tilpusio Nr. 3, įsiskverbė šios klaidos: pasakyta, kad Joną Lenkotį, einant darban patiko nelaimė. Turi but einant koridoriu. Turi but ligonbuty pasimirė trečią dieną, o ne po 8 sanvačių.

Klaidos panašios atsitinka pertai, kad korespondentai kartais tiep nesuprantamai rašo, kad jų rašto negalima suprasti, todėl kartais redakcija ir klaidžiai raštą supranta. Korespondentai, parašę turėtų pat dar kartą savo raštą perskaityti ir jį gerai sutvarkę, siųsti redakcijon.

DORISKA TOLYBĖ KARUI.

Po šituo antrašu akvą straipsnį randame mėn. laikrašty "The West Coast", rašytą Harvardo universiteto prof. Wm. Jameso. Nors straipsnis gana ilgas, bet labai svarbus savo turiniu, todėl jį čia paduodame išsiai:

Karas prieš karą nėra jokiū šventadienio pasikiecinėjimu, ar stovykliniu tuntu. Kariskieji jausmai perdaug giliai įsisėdę išsidaėjimui savo vietos tarp mūsų idėjų, kol neatsiras jų vieton kas geresnio, kaip garbė ar gėda, kurios pripuola tautos, ir vienatoms nuo politikos kilmio ar puolimo bei vaizbos keitimos. Šiandieniniame žmogaus santykių prie karą yra kas tokio labai priešiningo. Klaus visų mūsų milijonų, šiaurėje ir pietuose, ar jie dabar laisvutų (jei tas būtų galimū), karą už mus susivienijimą iš istorijos išbraukti ir jo požygių bei mitų aprašymus pakeisti talkaus pėreijimo aprašymu, o tikrai gal kokia sauja kraštutinųjų pasakyty, tiep. Tie pratėviai, tos pastangos, tie atminimai bei legendos yra pacia idealiskiausia dailini to, ką mes dabar išvieno turime, šventas dvasiška nuosavybė verta daugiaus, kaip visas pralietas kraujas. Bet paklausyk ty pačių žmonių, ar jie su šaltu krauju dabar pradėtų kitą naminį karą apturėjimui kitos panašios nuosavybės, tai nei vienas vyras, ar moteris nebalsuotų už tą sumanyą. Šios dienos akyse, nors ir branginami būtų karai, jie neprivalo buti apsaugiamais vien dėl ideališkos pūties. Tiktai tuokart priversty kuomet prieš neteisę neduoda mums pasirinkimo, karas tąsyk yra laikomas leistinu.

To nebuvo senovės laikuose. Senovės žmonės buvo medžiotojai ir medžioti kaimyniskąją padermę, išgalabinti vyrus, išplėsti kaimą ir nusivesti moteris buvo pelningiausia ir labiausiai judančių gyvenimo budu. Sitepos tapo parinktos karinės padernės ir pas vadovus bei žmones grynas armūnas ir garbės mėgimas pradėjo maijytis su pamatingesniu plėsimu mėgimu.

Šių dienų karas yra toks brangus, kad mes jaučiame vaizbą patogesnių kelių esant plėsimams, bet šiodieninis žmogus perėmė visas savo prosenų armūną ir visą jų garbės mėgimą. Karo nelemtybės bei baisybės išrodinėjimas nepadarė jį jokios veikmės. Baisybės gimdo žingeidumą. Karas yra galimū gyvenimū; tai yra gyvenimū ant mirties krašto; karo mokeskis laisvė. Daugybė raštinių išrodinėja kariskosios tarnybės žveris kuomet nesivarsoto užmokėti, kaip visų tautų budžetas mums parodo.

Istorija yra kraujo maudykla. Illiada yra vienas ilgas apspasokimas to, kaip Diomedes ir Ajakšas, Saperdonas ir Hektoras buvo užmušti. Nepagailėta mums smulkmenų apie žaidas, kurias jie pakluojamės tik vardan "sandaros". Tai tik Vokietija ir Japonija karą linke prie plėšų ir garbės. "Sandra" karavijos burnose šiandien reikiška "laukiamą karą". Zodis pasiliko grynai paskatinamuoju ir jokia valdžia tikrai sandoros trokštanti neprivalyt leisti jį spaudinti laikrašty. Kiekvienas vėliausias žodynas turėtų pasakyti, kad "sandra" ir "karas" reikiška tą patį dalyką, galimą, ar tikrą. Net galima teisingai pasakyti, kad begalo nuatrintas lenktyniškas tautų renginys ir karą yra tikruo-

Šitie karai yra grynai plėšikš. Puikybė, auksas, moteris

vergai, užsidegimas buvo vieninteliais jų merais. Antai peloponeziskame kare atėniečiai klausia Meloso salos gyventojų, buvusių nepriklausomais, ar jie nepripažįsta jų viešpatybės. Įgalotiniai susididės padauoda pilnai ir kurie dėl saldžios formos priukanybės buty patenkinti Math. Arnoldą. "Galimū reikalauja to, ką jie gali", sakė atėniečiai, "silpnieji gi duoda tą, ką jie turi". Melečiams sakant, kad greičiau kreipsis prie dievų negu pasiduos vergais, atėniečiai atsako: "Į dievus mes tikime ir žmones pažystame, kad sulgy savo prigimties dėsnio jie valdys, kur tik jie gali. Šitas dėsnis nėra mūsų išduotas ir ne mes pirminiai elgiame sulgy jo; mes jį tik pabėldėjome ir mes žinome, kad jys, ir visi žmonės, jei butumėte tokiais galingais kaip mes, darytumėte tą patį, ką ir mes darome. Tiek kaslik dievų; mes jums pasakėme, kodėl mes tikime stovėti jų gėroj nuomonėj tiep augstai kaip jys". Meliečiai, žinoma, atsisakė ir jų miestas buvo paimtas. "Čia atėniečiai", pasakoją Tukidides ramiai, visus tinkamus į karą išgalabijo, o moteris ir vaikus padarė vergais. Paskui jie salą apnaujokino, pasidusdami ten penkis šimtus savo naujokų.

Aleksandro karjera buvo grynai tiesi plėšikybė, niekas daugiau kaip galybė ir plėšinių siutynų papuostas didvyrio pobūdžiu. Išminties principo nebuvo joje ir kaip tik jis pasimirė jo generolai ir gubernorai emė užpildinti vienas ant kito. Anų laikų žiaurybės neįtikėtina. Kaip Roma galiaus pergalėjo Graikiją. Romos senatas Povilui Emilijui paliepė atlygti savo kareiviams už jų tritūsą, pavedant jiems seną Epyro karalių. Jie apgulė septynias dešimtis miestų ir nusivedė šimtą penkias dešimtis tukstantų gyventojų vergais. Kiek jie išgalabino, as nežinau; bet Etojojje jie išgalabino visus senatorius, viso penkis šimtus ir penkis. Brutus buvo iš jų visų praklinausias romėnas, bet paskatinimui savo kareivių prieš apgulant miestą Filipi jis tiepi pažada pavesti jiems miestus Spartą ir Tesaloniką plėsti, jei jie išlaimės kovą.

Tokia buvo kraujo godi auklė, kuri mokino draugijas sankabos. Šitą karingąjį tipą mes perimame; ir už didžiūną didvyrybės jiegu, kurių žmonija yra pilna, mes turime buti dėkingais šitai žiauriai istorijai. Negyvi žmonės nepasakoją pasakų, o jei ir butų kokios padernės kitokio tipo kaip šitas, tai jos nepalik, savųjų gyvais. Mūsų prosenai idėgė aršumą į mūsų kaulus ir smegenis ir tukstantai metų rymties neišvyras jo iš mūs. Liaudinis vaizdavimūrai tarpsta nuo minties apie karus. Tegul sykį flaudinė išjauta pasiekia tam tikrą kovojamą laipsnį, tai joks vadovas neatsilaikys jai. Būrys kare abi valstybės pradėjo netiesi augstai, bet negalėjo ten pastovėti, kariskos tamprybės joms buvo perdaug. 1898 m. mūsų žmonės gavo paskaitytį žodį karas trijų colių ilgio raidėmis per tris mėnesius kiekvienam laikraštyje. Ilaudisus politikas McKinley buvo nušautas jų įsigėdime ir mūsų purvinasis karas su Ispanija rados butinumu.

Iki šiai dienai civilizotoji išjauta yra įdomum protiniu sąjūsiu. Kariskosios omės ir idėliai nei kiek nėra suspnėję, bet yra papriesijamos atžvalginių kritikų nemazai sulaukančių jų senovinę laisvę. Daugybė raštinių išrodinėja kariskosios tarnybės žveris kuomet nesivarsoto užmokėti, kaip visų tautų budžetas mums parodo.

Istorija yra kraujo maudykla. Illiada yra vienas ilgas apspasokimas to, kaip Diomedes ir Ajakšas, Saperdonas ir Hektoras buvo užmušti. Nepagailėta mums smulkmenų apie žaidas, kurias jie pakluojamės tik vardan "sandaros". Tai tik Vokietija ir Japonija karą linke prie plėšų ir garbės. "Sandra" karavijos burnose šiandien reikiška "laukiamą karą". Zodis pasiliko grynai paskatinamuoju ir jokia valdžia tikrai sandoros trokštanti neprivalyt leisti jį spaudinti laikrašty. Kiekvienas vėliausias žodynas turėtų pasakyti, kad "sandra" ir "karas" reikiška tą patį dalyką, galimą, ar tikrą. Net galima teisingai pasakyti, kad begalo nuatrintas lenktyniškas tautų renginys ir karą yra tikruo-

ju karu, stoviu nepasiliajamu; ir kad musiai yra tik kaip ir viešas patikrinimas viršaus laimėto "sandaros" metu.

Aisku, kad sulgy šito dalyko civilizotojis žmogus išauklėjo tam tikrą dvigubą asmenybę. Jei paansime Europos tautas, tai joks teisotas reikalas kurios nebuk jų neišeis baisy išnaikinimū, kuriuos karas butinai padaro. Išeity, kad sveikas protas ir išmintis turėtų surasti kelią taikos pasiekimui kiekviename teisingu reikalų susirėmime. As pats manau, kad mūsų šventas priederme yra tikėti į tokį tarptautiską teisingumą kaip į galimą. Bet, tiep kaip dalykai stovi dabar, as matau kaip netisapaskytai sunku yra suvesti taikos ir karo šalininkus į krūvą ir man rodos, kad sunkenybė paeina nuo tam tikrų netobulybių taikybės programė, kurios griežtai pastato kariskąjį vaizdumą, ir iki tūlam laipsniui teisingai, prieš jį. Visoje apnekoje abi šalys stovi ant vaizdomojo ir sentimentalinio pagrindo. Yra tik utopija prieš utopiją ir visa, kas yra abstraktišku ir hipotetišku. Priklausomai nuo šitos kritikos ir pasargas as bandysiu apibūdinti abstraktiskais mojais priešingąsias vaizdomąsias pajegas ir nurodyti jį, kas mano paties labai klaidinam protui atrodo geriausia utopijinė hipotėza, tikriausiu sutaiikymo buklū.

Savo pastabose, nors esiu tautininku, as atsisakau kalbėti apie žveriskąją karo režimo pusę (daugeliui raštinkų jau tą padarius) ir apnekešiu tik augstesniuosis kariskosioj sentimentu išvydžius. Patrijotybė nei vienam nesimato atmetina; neigi kas užgins, jog karas yra istorijos romanu. Bet perdėta išdidybė yra kiekvienos patrijotybės siela, o galima žiaurioji mirtis yra visokio romano siela. Kariskos dvasios tėvynainis ir romano mėgėjas visur, ypatingai gi profesijinis kariskasis luomas nei ant valandos nemori sutikti, kad karas gali buti pereinamąja apsiereikšybė draugijos besipletojimė. Anot jų, tai tiep kaip avinio rojats snoprotis, kuris yra priešingas mūsų augstesniams vaizdumui. Kur tad butų gyvenimo skardumas? Jei karas kuomet pasiliautų, tai mes iš naujo turėjome jį atrasti, norėdami gyvenimą atpirkti nuo musistelbusio išsigimimo.

Atžvalginis karo teisininkas iki šiai dienai visą jį ina tikejimiškai. Tai yra kaip ir sakramentas. Jo nauda yra tiep pergalėtam kaip ir pergalėtoji; ir, neskaicius net naudos, jis, girdi, yra tikra gerybė, kadangi jis yra žmogaus priegimčia augščiausiam josios krutumo laipsny. Jo "baisybės" yra pigia kaina mokama išvadavimū nuo vienintelio laukiama pasirikimo, gyzų ir mokytojų, bendramokslų ir gyvulių meilės, "vartotojų sąjungų" ir "suvienytų labdarųjų", neapribotos pramonybės ir neužraustančio sumoterėjimo pasaulio. Nei pamokos, nei sunkebybės, nei narsos jokios! Prasamegus tokiu plėsimu laidaru!

Ant kiek vidurinė šito jausmo esmė siekia, kaip man žiūristi, tai joks sveiku protu žmogus negali su ja bent iš dalies nesutikti. Kareivybė yra dielė mūsų ištermės idėlių išlaikytoja, žmogaus gyvenimas gi neturis reikalo ištermi buti apgalėtinu. Be pavojų ar dovanų drąsuliui istorija ištikio būty be skomes; yra kareivybės pobūdžio tipas, kurį kiekvienas jaučia žmonijai reikalingu niekuomet nepaliauti auklėjus, nes kiekvienas jaučia jo išnašumą. Žmonidinėja kariskosios tarnybės žveris kuomet nesivarsoto užmokėti, kaip visų tautų budžetas mums parodo.

Sitas prigimtinis jausmas, manau, padaro giliausią kareivybės raštinkų sielą. Be jokios išimties, žinomos man, kareiviniškas raštinkas žiūrū nuo augstos mysliskos atžvolgos į savo dalyką ir jokia valdžia tikrai sandoros trokštanti neprivalyt leisti jį spaudinti laikrašty. Kiekvienas vėliausias žodynas turėtų pasakyti, kad "sandra" ir "karas" reikiška tą patį dalyką, galimą, ar tikrą. Net galima teisingai pasakyti, kad begalo nuatrintas lenktyniškas tautų renginys ir karą yra tikruo-

neatnamoma žmogaus priederme. Homer Lea, savo neseniai išduotoj knygoj "The Valor or Ignorance" (nežinybės narsa) atsisotja lygiai ant šito pagrindo. Jam priedermeis karan yra tautybės esmė, o išlaikybė jame augščiausiu tautų sveikatos laipsniu.

Tautos, anot jo niekuomet nestovi ant vietos — jos butinai turi plėstis ar tranktis, sulgy jų gyvybės ar karsaties. Japonai dabar eina augstyn; ir dėl priklino dėsnio tame dalyke nėra galimū, idant jos diplomatai, neilgai trukus su nepaprastu prametymu neužteyt, ant didesnės pergalių politikos — kurioje pirmutiniai jos žingsniais buvo karai su Činija ir Rusija ir josios sandora su Anglija ir kurios galutinū tikslu yra užgriebti Filipinų ir Havai salas, Alaską ir visą mūsų pakraštį į vakarus nuo Sierra iklanio. Šitas Japonijai duos, ko nepergalimas jos, kaipom valstijos pašaukimas verčia ją reikalausti, visu Tykuių vandenynū valdyti; pasipriesimui gi šitiems giliams mieriams mes, amerikiečiai, anot mūsų raštinkū, be perdidelio manymo apie save, nežinybės, vaizbininkybės, sugėdimo ir sumoterėjimo neturime nieko. Geronolas Lea padaro techniską sulyginimą kariskų pajėgų, kokias mes šiandien turime pasipriesimui Japonijos pajėgoms ir išveda, kad salos, Alaskos, Oregonas ir pietinė Kalifornija pasiduotų kuone be pasipriesimino, kad San Francisco turėtų pasiduoti su dviem sanvaitem laiko Japonų apgulimui, kad su trimis ar keturiais mėnesiais karas pasibaigtų ir mūsų visuomenė, negalėdama atgauti to, ką ji per neapžiurėjimą nepasistengė karui reikiai apsaugoti, "pauitų" iki koks Cezaras neatsirastų sulieti mus vėl į tautą.

Baisi pranašybė ištikio! Bet negalima tikėti, kad japoniskųjų diplomatu protas butų cezarinės rūšies, kurio istorija parodo tiek daug pavydžių ir kuris generolui Lea visą baime padaro. Bet nėra priezistas manyti, idant moteris negalėtų buti napoleoninės ir aleksandrinės žmonių rūšies motinomis; o jei jie pasirodyt Japonijoje ir rasty su proga, tai lygiai tokioms netikinybės, kokios "Nežinybės narsa" piešia, gali rasti užsisėpusiomis pas mus, kad ir kasžin kaip nežinotume japoniskosios protybės pabūklū, tai vis mes galime išdrįsti atmeti tokius prileidimus.

Kiti kareiviniškai yra paimesniais ir dorinesnais savo spprotavimuose. Geru šito pavyzdžiu yra S. R. Steinmetzo "Philosophie des Kriegeres". Anot šito rašejo, karas yra priklimas leistas Dievo, kuris sveria tautas ant savo sverkių. Tai esą butina valstybės forma ir vienintelė veikybė, kurioje žmonės gali panaudoti visas savo pajegas tuojau ir vienan spuoogan. Jokia pergalė nesanti galima kitaip kaip tik su dorybių visybės išiega, jokia suomūstis, kuriai nebūtų kaltas kokia yda ar silpnybė. Užsitikejimas, sankalba, tamprybė, didvyrybė, sąžinė, apsvietas, išradingumas, ekonomija, turtas, fiziska sveikata ir stiprybė — nėra tokios doriskos ar protiskos augstesnybės puses, kuri nepasako, kuomet Dievas išduoda nuosprendį ir užleidžia žmones vienas ant kitų. Dr. Steinmetz netiki kad ilgai gini proga ir laimė ina dalį išdavos nūlėmimė.

Randamos dorybės, reikia pasakyti, visgi yra dorybėmis, augstesnybėmis, turinčiomis vertę tiep taikioje kaip ir kariskioje lenktynėje; bet priegaidai ant jų bavant nesulyginamai didesnė antrame atsitikime, padaro karą greičiau pasigaunamu kaip teismą. Joks teismas neprilygo prie jo vėtymu. Jo baisus-kujis yra sukaletų žmonių ir sankabias valstijas ir niekur kitur, kaip tik tokiose valstijose ka žmogaus prigimtis pilnai išpletoja savo apėmį. Vieninteliu pasirinkimū esą "nuopuolis".

Dr. Steinmetz yra sąžiningas galvotojas ir jo knyga, nors nedidelė, turi daug svarbos. Josios turinis, man rodos, gali buti suglaustas į Simono Patteno žodžius, kad žmonija buvo išauklėta skausme ir baimėje ir kad perėitis "smagumo ekonomija" gali buti pavojinga esybė neturiničiai pavojie apsiginti nuo jos išdėstančių veikimū. Jei mes kalbame apie baimę išvadavimū nuo baiminio režimo, tai mes visą dalyką pa-

saikome vienu sakymu; baimė mums dabar užima vietą senovės prieš baimės.

Antra vertus, baimės nebūtis prie dviejų vaizdumo negestinybių, estetiškos ir doriškos: negestinybė, matyti ateitį, kurioje kariškasis gyvenimas su jo daugybe girtųjų pusų niekuomet nebūtų galimū ir kurioje žmonių likimai niekuomet nebūtų sprendžiami greitai, sujudinančiai ir tragiškai, su prievarta, tik laipsniškai ir be patraukimo „išsiplėtojimu“; ir antra, negestinybė matyti augščiausią žmogaus pastangos teatrą uždarytu ir puikiuosius kariškus žmonių gebėjimus pasmerktais ant visados būti užslėpimo stovyje ir niekad nepasirodantiems veiksmams. Šitos tvirtinamos negestinybės, nemaziau kaip ir kiti estetiški ir doriški reikalavimai, kaip man žiūrisi, turėtų būti paimomi ir guodjami. Jų negalima atmeti vien tvirtinimu, kad karas yra lėšingų ir baisumų. Baisa padaro suojdį; kuomet gi klausimu yra šgauti iš žmogaus priegimties visai, kas joje yra didžiausio ir augščiausio, tai kalba apie lėšas niekam netinka. Tokios, vien negatyviškos kritikos silpnė yra aiški — taikininkų nepagimdo atsivertėlių iš kareivinių pusės. Kareiviniškai nežgina nei žvėriškumo, nei baisos, nei lėšų; jie sako tik, kad šitie dalys kaip pasakojama tik pusę pasakos. Jie sako, kad karas yra jų vertas, kad, imant žmogaus prigimtį kaip visą, karai yra geriausi apsaugojimo nuo josios silpnės ir bailės savo pusės ir kad žmonija negali priimti taikos ekonomijos.

Taikininkai turėtų giliau pažvelgti į savo priešų estetišką ir dorišką pažvalgos pusę. Padaryk tą pirmiausiai by kokio priešgynybės, sako J. J. Chapman, taisyklę pastumk tašką ir tavo priešas seks. Kol karo priešininkai neduoda nieko kito į karo grąsinės veikybės vietą, jokios doriškos tolygybės karui, panasios, teip sakant, mechaniški silicio tolygė, toliai jie nepažins pilnos padėjimo tikybės. Priedermės, baidos ir priepažintys vaizdomos jų priešišiose utopijose yra visos persilpnos ir perjauktos palietimui palinkusio prie kareivybės. Toliau stoja taikininkų viena intencija išimčia iš šitos taisyklės, nes ji yra per dēm pesimistiška „sulyg visų šio pasaulio vertybių ir padaro Dievo baimę suteikiančia dorišką paskatinimą, suteikiamą kitur prieš baimę. Bet mūsų socialistiškieji taikos skelbėjai visi tiki pilnai į šio pasaulio vertybes; ir vėl toje Dievo baimės, vienatinė baimė, su kuria jiems tieka besikaityti, yra neturto baimė, jei kas yra tinginys. Šita silpnė randama visose socialistų rašiniuose, su kuriu man teko apsipazinti. Net Loweso Dickinsono parinktinėje pasnekoje didelės algos ir trumpas valandos yra vieninteliai priemonaiš pergalėjimui žmogaus nenoro nemalonaus darbo. Tuo tarpu žmonės abelai gyvena teip kaip gyvena, skausmo ir baimės ekonomijoje — nes tie iš mūsų, kurie gyvena liūsoje ekonomijoje, yra tik sala audringame vandenyne — ir visa šios dienos utopijinės rašlivos atmosfera atsiidūda šlyktybe ir paplavomis žmonėms, kuriems vis gyvenimo kartesnieji skoniškai patinka. Tas, istikro parodo abelą žemesnybę.

Zemesnybė yra visuomet pas mus ir nemelaisirdingas josios papekimas yra karo pagyrimu. „Šunes, ar jūs norėtumėte gyventi amžinai?“ sūstuko Friderikis Didysis. „Teip“, sako mūsų utopijininkai, „gyvenkime amžinai ir kelimė savo paviršį laipsniškai“. Geriausias dalyku randamu pas mūsų „žemesniuosius“ yra tas, kad jie kieti kaip nagas ir fiziškai bei doriškai kuone be jauslos utopijininkų jiems persvelni ir nemela, kuomet kareiviniškai palaikytų jų rambumą, bet perdirbtų jų vertingą ypatybę „tarnybę“ reikalaujamą ir tuomis išgelbėtu nuo zemesnybės iturti. Visos žmogaus ypatybės įgija vertybę, jei jis žino, kad tarnybė jų reikalauja. Jei jis didžiulias, tai jo paties išdidybė paklika tame pat santykiu. Nėra kitos tokios suorinkijos kaip kariūmė, tokios išdidybės auklėjimui; bet reikia išpažinti, kad vėnitėlis sentimentas, kurį taikiosios kosmoso politiškosios pramoninkybės vaiz-

(Toliau bus.)

Tikejimų Istorijos Rankvedis

Su paveikslais

Parašė, bendradarbiaujant kitiems mokslininkams,
P. D. Chantepie de la Saussaye,
Teologijos profesor. Amsterdame,
Vertė J. Laukis

kaip tas žemiau bus aprašyta nuodugnau. Šitoi heliopoliskioji dievų geneologija buvo priimta visame Egipte su tuo skirtumu, kad visur priekyje devynios, jos vadovu buvo vietinis dievas; kur buvo buvę trejybės, ten nevisuomet buvo galima prašalinti motiną ir sūnų; todėl tankiai atsitinka, jog dieviškoji „devynija“ susideda iš 10 ar net 11 narių.

Dievių pobudis labai retai yra parodytas visai reiški; aplamai jos išreiškia savimi priėmimo ir gimdymo įjeigą priešingume apvaisinančiai įjeigai. Kaikuriuos jų yra gryniausiomis abstrakcijomis, pav., Mut ir Juzas, kurios apturėjo gyvastį tik per sutapatinimą su Izida, Hator ir Neit. Bast, Sechet ir Pacht; visos trys yra išreiškiamos su liutinėmis galvomis. Hator ir Neit, dangiškosios dievės, ne kartą susilieja viena su kita kaip myrio dievės. Neftisė teipgi yra priemonišku tvarinu, sulyg Izidos pavyzdžio.

Labai anksti buvo užmegztas dievų sąryšys su astronomiškais apsisirėkimais. Dangiškų švėtylių kultas senovės Egipte mažai dar yra išstirtas, todėl labai sunku yra pasakyti, kaip susijedė pirmapradinės šito kulto pažiūros. Dar giliausioje senovėje pažymiausieji žvaigždynai buvo rišami su svarbiausiomis dievytėmis: Orionas su Ozirisu, Sirius su Izida, Saturnas su Horusu, Merkurus su Setu (Tifonu). Teip pat saulestovis įvairiuose metų sezonuose buvo išreiškiamas, bent vėlesnėje gadynėje, įvairiomis saulinio dievo formomis. Toki astronomiškieji apsisirėkimai, kaip mėnulio faziai, teipgi turėjo sau mytiškus aiškinimus: šitai, pilnacio užstojimo laikas vadinosi „Ozirisio susivienijimu su kairiaja akia“. Brugsch ankščiau už kitus ištyrė egiptiškąją mytologiją astronomiją. Žinoma, joje daug kas tebėra dar tamsu ir nesuprantama.

Etimologiškieji senovės tekstų besidarymai padaro nemaža sunkenybių jų supratimui. Mēs visai negalime suprasti, ar šitie tušti mums sakymai turėjo gilesnę prasmę senovės raštininkams, ar mums reikia matyti juose galings kalbos mąsties įtekmės išraišką. Be abejonės, geriausiai bus palikus be paissinimo visus senovės etimologiškuosius aiškinimus, jei į juos žiūrėti kaip į budą pamatiskam supratimui tikėjimiskų idėjų. Vardas Amon, sulyg kalbiškojo senovės egiptiškųjų kunigų aiškinimo, paeina nuo veiksmazodžio amen — būti užslėptu. Bet pirmapradinis supratimas apie Amoną visai neatsakė idėjai apie „užslėptą esybę“. Ozirisio vardą išdestinėjo senovėje į user-ra, saulės įjeigą. Etimologiskasis žodžio Hator išdėjimas į hat-hor — Horuso namai — teipgi neužsispėli ypatingo užsitikėjimo. Šitose etimologiškose lankstynėse greičiaus mums norisi tikėti į liuosą žodžių žaismę, arba poetišką išsireikimo budą, kuriuomi galima naudotis teip, kaip kam patinka. Egiptinė teologija ne tik bandė tokiais etimologiskais monais aiškinti gamtą, dievų pildenybes ir jų ypatybes, bet šituo budu naudojosi net sutvėrimui naujų sakmų; čion privesime vieną pavyzdį. Dievė Sedit buvo garbinama fajumiškame garde Sedojo kaipo, Sebeko pati. Jos vardas tiesiog reiškia: „gardo Sedos užgimėlė“, bet, aciū savo vienlasiybei su žodžiu schedet — naikintoja, ji padarė priežastį atsiradimui sakmės apie dievą naikintoją Sebeko-Ra priešų. Ant nelaimės tankiai buvo sunku išaškinti tikrą dalyko padėjimą. Žemės dievą Keb (Qeb) tankiai išreiškia žąsies pavidale; ypatingas žąsies pavidalas teipgi vadinasi keb (qeb). Kartais šita dievą vadina „didžiuliu gagentoju“ ir pasakojama, jog jis padėjęs vietinį kiaušini, iš kurio išėjo į svietą Ra. Ar čion turime reikalą su senovės kosmogonija, ar tik su mytu, atsiradusiu po hieroglyfiškųjų paveikslų ir kalbos įtekmę, — atsakyti šitą klausimą nesime. Šitas pavyzdys parodo, kaip nereikia geriau, jog šitoje srityje stovime ant labai slidaus kelio.

Priesingume visoms kitoms tautoms egiptiečiai prisistatė sau dangų moteries paveiksle, žemę gi vyro paveiksle. Sulyg mąnymo vienų, dangus buvo moterim, Nut, kuri, sulinkusi ant žemės, rėmėsi ant jos kojomis ir rankomis: supratimu kitų ji buvo karve Hator. Sulyg vienos labai senos pažiūros dangus yra baises didumo veidu, dievas Horus (žodis her reiškia gymį, veidą) palaikomas keturių plaukų kasų, arba keturių Horuso sūnų, kasų dievų, bet yra galima, jog šitas supratimas nepriklausė liaudinei tikybai ir buvo tik priemonišku teologijos tvarinu.

Iš vietinių kosmogonijų žinoma mums labai nedaug; visos jos buvo laipsniškai išstumtos ar perdirbtos heliopoliskios kosmogonijos. Maspero savo tyrinėjimuose atkreipė ypatingą atidiją į tas egiptiškų tekstų vietas, kuriose yra nurodymai ar numojimai į pirmapradinis kosmogoniškus supratimus ir, be jokios abejonės, jo pažvalga ir tyrinėjimo budas yra teisingi, priešingai Brugscho mąnymui. Vietinis dievas visur yra garbinamas savo garbintojų svieto sutvėtoju ir svietnamio priežastininku; priegiam pats tvėrimo, veiksmas buvo suprantamas įvairiai, žiūrint į tam tikros dievybės pobūdžio ypatybes. Vandenkričių apeliokėje Chnum buvo prisistatomas kaip poūdzis, ziedžias svieto kiaušini ant savo prietaisos, iš kurio viskas išsikėlė. Memfisiskasis Pta sutvėrė svietą teip, kaip tikras amatininkas ar daildaris. Saisiškioji Neit buvo garsi audėja ir kaipo tokia buvo kosmogoniška dievybe.

Pirminiu principu, iš kurio atsirado visa gyvastis egiptiečiai kaip ir tulos kitos tautos, skaitė vandenį. Šitas pirminis vanduo, vadinamas Nun, turi visas vyriškas ir moteriskas gyvasties užmazgas. Supratimu vienų, Ra atsirado iš šito vandens; supratimu kitų, jis išsiritė iš kiaušinio pavidale paukščio, ar jaunikio. Iš visų kosmogonijų labiausiai esame apsipazinę su heliopoliskąja, kuri turėjo didžiausią svarbą, buvo labiausiai išplatinta ir apėmė visas senesniasias pažiūras, buvusias Žemutiniam Egipte. Sulyg jos mokiniu, svietas buvo sutvertas ir sutvarkytas devyinių dievų, padariusių didįjį heliopoliskąjį ciklų. Žinoma, vietinis dievas Tum pasirodo pirmine priežastimi; iš pradžių jis buvo vienas ir gludojo Chaoze, arba pirmine vandeny; paskui jis, apvaisindamas save pats, pagimdė Su ir Tefnet. Keb ir Nut (žemė ir dangus) gulėjo pirmine vandeny, drutai apsikabinę vienas kitą. Su išiskverbė į jų tarpą, pakėlė Nut augstyn ir davė pradžią

(Fig. 53. Su ataklia Keb nuo Nu)

saulėi pradėti jos kasdieninę kelionę po dangų. Pirmapradinė Su reiksmė ir pobudis yra sunku pasakyti, kas liečiasi su Tefnet, tai ji yra tiesiog tik kaipo moteriškas papildas Su, priemoniškai sutvertas teologijos. Pasiremiant etimologiškais aiškinimais ji vėliaus skaitosi rasos asminimu, o Su — oro sluogsniu, atidalinančiu dangų nuo žemės. Keb ir Nut savu žaru pagimdė Ozirisą, derlingą žemę su Nylumi ir Setą, tirlauki, drauge su dviem seserimis — Izida ir Neftise. Tuomi pasibaigė įrengimas svieto ir galėjo prasidėti jo istorija. Piramidiniuose parašuose minima apie trejas heliopoliskąsias devindievijs, padarančias 27 dievybes; apie dvi jų mēs, ant nelaimės, neturime beveik jokių žinių. Šitie trys dievų cikliai apėmė, be abejonės, svarbiausius Žemutinio Egipto dievus ir buvo žiūrimi euhemeriskai, kaipo trys dieviškos dinastijos, valdžiusios iki Menesui.

Kaip augščiau buvo pasakyta, didėji heliopoliskioji devindievijs buvo pavyzdžiui klasavimui kosmogoniškųjų dievyčių, daugelio Egipto šventynių. Daugelis vietinių kosmogonijų buvo perdirbtos pagal šitą pavyzdį, prie ko, žinoma, išėjo nemaža nesutinkamybių ir prieštaravimų. Kartais raskdavosi ir kitoki manymai, buvusieji, regimai, liaudinės vaizdos vaisiumi. Pasakoją, jog įkaitintas saulės spinduliai Nyliaus dumblas, pagimdė žmonės, gyvulius ir augalus; net ir po šiai dienai Egipto gyventojai tiki, jog žiurkės atsiranda iš nyliskojo dumblo. Pasakoją teipgi, jog dievų ašaros davė gyvastį visiems gyviesiems daiktams. Panašios mąstys tankiai atsitinka magiškuose tekstuose.

Savotiška kosmogoniška sistema atsirado Hermopolje, Toto garde. Ar mums joje reikia matyti pirmapradinę kosmogoniją, ar vėlesnių teologiskų pažiūrų tvarinį, sunku yra pasakyti, bet čion priklauso tekstai, yra randami neankščiau naujosios viešpatystės gadynės. Hermopoliskasis vietinis dievas Tot skaitytą dideliu rašto žymnu, dideliu raganium, kuriam žodis buvo dideliu magišku pabuklu; jis tarnavo jam ir jo žmonių rolėje geradėję. Kiti aštuoni hermopoliskieji dievai, padariusieji drauge vieną devynią, sulyg savo prigimties buvo visiškai kitiškai negu tam tikri heliopoliskieji dievai. Kuomet šitie, išskyrus Su ir Tefnet, buvo nuo seno žinomi deltoje vietiniais dievais, tai aštuoni Toto lydovai priešingai, yra dievybėmis suvisu abstraktiškomis. Prie keturių vyriškų hermopoliskųjų dievų, kurių vardai yra: Nu, Geh, Kek ir Nenu, prijungta keturios moteriškos „gramatiškosios“ dievės: Nut, Gechet, Keket ir Nenut. Šitas keturias dievų poras Lepsius skaito keturių elementų atstovais: vandens, ugnies, žemės ir oro. Brugsch priešingai, Nu ir Nut skaito pirmine medžiaga, Geh ir Gechet — veikiančia galybe, kuri savimi apima laiką (Aion), geismą (Eros) ir orą (Pneuma); Kek ir Keket išreiškia tamsą (Erebus), o Nenu ir Nenut — kosmiškąsias nuosėdas. Bet šitie aiškinimai per daug yra drąsus. Minėti aštuoni dievai, išreiškiami su varliu ar žaliu galvomis, arba šokančių babunų paveiksle, neturi tekstuose jokios charakteristikos; todėl visai negalima pasakyti, kokią rolę priskaitė hermopoliskieji kunigai kiekvienam iš paminėtų augščiau aštuonių dievų; tankiai visi jie buvo suvedami į vieną surinktinę Chnum esybę. Šita hermopoliskioji aštuonija buvo priimta ir kaiku Egipte, šitai, mēs randame, pav., Amoną keturių dieviškų porų priekyje.

Augščiau privedėme keliatę teologiskojo mąnymo budo pavyzdžius ir teologiskų senovės egiptiečių sanprotavimų. Gaila, kad daug kas liekasi neaiškiu ir abejotnu; beveik visiška logikos nebūtis mąstys padaro didelę sunkenybę; sinkretiskasis apdirbimas ir simboliskieji dievų formų ir asmeniški tikėjimiskų suopocių aiškinimai teipgi suteikia vis pergalimas sunkenybes. Įstabu, kad nežiūrint į gilę panašių sanprotavimų senovybę, kunigai negalėjo išpaikinti šiurkščios animybes ir priduoti tam tikrą formą augstiesiems tvarkos idėjoms. Visai klaidinga būtų manius, jog kunigai buvę tik tikėjimo prižiūrėtojai, tikėjimo, suvėrto žmonės, kurio jie patys visai neturėjo. Nežiūrint į simolybę ir išreiškiamas juoni skaistesnes idėjas, jie tvirtai laikėsi tikėjimiskų formų, paliktų jiems jų pranokėjų. Filozofiškioji monotejybė, kurią egiptiškasis protautojas galėjo pasiekti, pritaikydamas savo savotiškus budus, nenorėjo ir negalėjo skirtis su politejybe. Senoviskos tikėjimiskų suopocių formos ir kultas buvo būtinais tikėjimo elementais, kurių atmeti negalėjo nė filozofiškioji mąstis, nė pirmynėiginis kultūros vystymasi, kol antgalio, nauja dvasiška įjeiga nepergalėjo šito tikėjimo, priešgynybių bei tuščio sumaniavimo pilno ir aciū magiskam pilnai išsigimšios bei šiurkščios niekatikybes.

23. KULTAS IR DORA.

Misiuintimo raišai. Be tam tikrų dalių paminėtų augščiau abelno tūpino, veikiau, perkaitymo verti: Maspero, *Un manuel de hierarchie égyptienne* (Et. Eg. II, 1, 1888); Amelino, *Essai sur l'évolution des idées morales dans l'Égypte ancienne*. (1885).

Tikėjimiskasis kultas, žinoma, priklausio nuo dievybės turinio supratimo. Egiptiečiai nė kiek neabejojo, jog vietinis dievas yra šeimininku ir gardo bei apeliokės apgyneju, pats bavo terp savo garbintojų savo šventnamy ir jog jis turėjo visą eilę grynai žmogiskų reikalų, kurių patenkinimo priedermę jie dievotai pasiėmė ant savės. Dievybė neturi kėsti maisto ir drabuzio trakybės, kunas jos turi būti patęptas, antakiai nudažyti, širdis jos turi būti pakakinta procesijomis, giedojimu ir malda. Laimingas tas gardas, kuris moka palinksminti savo dievo širdį; tasyk dievas linksmas ir visi gyventojai džiaugiasi jo geru upu.

Gardinės dievybės kultas, žinoma, buvo visuomenės priedermė; mēs matome, jog senesnės gadynės apskričių valdininkai yra podraug ir vyriausiais vietinių dievų kunigais. Ilgainiui viešpatybė, su karaliumi priekyje, kas sykis vis labiau ima ant savės rūpestį svarbiausiais vietiniais kultais, palaikydama ir globėdama vienų ar kitų dievų kultą, žiūrint į jų galybę ir svarbą.

Dievas gyvena terp savo garbintojų; jis turėjo savo buklę šventnamy, teip vadinamame „dievo name“; čion stovėjo jo stovyla ir buvo laikomas jam pašvestas gyvulys. Laipsniško egiptiškiojo šventnamio išsivystymo mēs negalime pasekti todėl, kad nežinome nė vieno šventnamio, pastatyto senosios viešpatybės gadynėje. Maspyviską keturkampį trobesį, atrastą Marietto netoli nuo gizechiskojo sfinkso, negalima su pilna tikrybe pripažinti šventnamiu; vienok mums žinoma iš parašų, jog karaliai labai rūpinosi Žemutinio Egipto šventnamiais. Mums teipgi labai mažai žinomi didieji ir puikūs vidurinės viešpatybės karalių statymai; didesnė jų dalis buvo išgriauta iki pamatų laike karės su įsiveržusiais hyksais; be to vėlesnieji karaliai ir ypatingai Ramzesas II nesisvarstė griauti savo pranokėjų pastatymus, idant apturėti pigią ir tinkamą medžiagą savo paties statymo sumanymams. Todėl mēs esame apsipazinę tik su naujosios viešpatybės šventnamių padėjimu ir ypatingai su didžiausiais tēbiskais šventnamiais bei abidosjiskioju. Iš vėlesnio laiko šventnamių ypatingai gerai išsilaikė: Hatorės šventnamis Denderache ir Horuso, Edfuje. I šituos šventnamius atkreipsime ypatingą atidiją, idant iš jų gauti suoprotį apie abelą egiptiškų šventnamių tipą, kuris, be abejonės, asmeniškai buvo vienokiu visose gadynėse.

Egiptiškasis šventnamis asmeniškai susidėjo iš mažos, tamsios koplytėlės, kur stovėjo dievybės paveikslas; prieš ją buvo, teip vadinamas, hypostylus, — erčia su įiekstomis, menkai apšviesta blandžia šviesa per mažyčius langelius, išskeltus po pačiu stogu. Hypostylusiais dalis išreiškė savimi visą pasaulę; lubos buvo išpaistytos žvaigždžių paveikslais; įiekstos turėjo medžių kamienų išvyzdį, augančių iš žemės. Šitos erčios priekyje buvo didelis kiemas, apvestas taku, atidalintu nuo jo įiekstų eile. Priekyje trobesis dviem pylonais — dideliais bokštais, apsaugojančiais vartus; iš pradžių jie, istikro, buvo šventnamių apsaugojimui. Priešais pylonus buvo gairės, kolosaliskos stovylos ir, tankiai, obeliskai. Mažiau garsūs šventnamiai turėjo mažiau ruimo, didesnę gi salies šventynės, ypatingai didysis karališkas Amon-Ra šventnamis Karnake vienval didinosis ir platinosis. Vieną po kitam prie šventnamio pristatydavo vis naujus įiekstinius kiemus ir hypostylus su priklausančiais jiems pylonais ir obeliskais. Kitoje koplyčios pusėje statyta teipgi naujos šventnamio dalys; platūs takai jungė ji su greitinu šventnamiu; puikios alėjos, apstatytos sfinksais, ejo aplinkui. Karnakiniam šventnamy galima atskirti atskirus dalis, apstatytas įvairių karalių ir iš jų pastatymo puikumo galima spręsti apie anų galybę.

Šventnamio tikslas pilnai yra parodytas jo viduriniu įtaisymu. Jis nebuvo tikslas tam, kad buti skaitlingai tikinčių miniai susirinkimo vieta, arba, kad buti gyvenimu kunigams, tik išimtinai buvo skirtas užlaikymui dieviškų paveikslų, šventų indų ir niantos. Tamsioj koplyčioj gyveno vyriausias dievas, gretinėse *deoi synnaoi*; nedideli kambariai buvo padėjimo vietomis šventnaminiams indams ir visokiems taupinams. Į patį šventnamio trobesį galėjo eiti tik kunigai ir karaliai. Ant priekinio kiemo buvo aukojamos aukos. Per šventes čion rinkosi teipgi iškilminės procesijos, su kuriomis nešioti aplinkui šventamį šventas dievo paveikslas.

Egiptiškų kunigų galybę graikiškieji raštininkai (Herod. II, 37; Diodor. I, 73) piešia truputį perdėdami. Kaip nė didelė buvo jų įtekmė, jie visgi nebuvo uždaryta kasta ir ne visose gadynėse jų svarba buvo vienokia. Ant nelaimės, mēs galime pasekti kvių egiptiškiosios kunigijos išsivystymo klausimą tik labai viršutiniškai; geriausiai jis yra išdėtas pas Ermaną. Senesniame laike apskričio valdininkas, regisi, paprastai buvo ir augščiausiu vietiniu dievo kunigu, teip lygiai kaip karalius, visuomet galėdąs atlikti kunigiškas pildenybes visų dievų akyaizdoje. Didžiosiose šventynėse augščiausi kunigai turėjo ypatingus užvardžius, ir šitai patogiai vietai, turbut buvo skiriamai tik artymiausi ištikimi karaliaus asmenys. Kiltieji ir augstieji apygardos žmonės už garbę sau laikė tarnauti kunigų savo dievui; moterys teipgi laikė už laimę buti kunigė dievės Neit ar Hator. Greta su šitais, teip sakant, liuosnoriais kunigais, kurie drauge pildė ir savo pirmutines priderytes viešpatybeje ar draugijoje, buvo tam tikras tikrųjų kunigų luomas, kurių priedermė buvo kasdieninis atlikimas pamaldų šventnamyje ir prižiūrėjimas dievo stovylių bei šventųjų indų. Atskirą kunigų grupą darė, teip vadinami, cher-geb, kunigai skaitytojai, mokanti kaip reikia skaityti dievo žodį. Liaudis tankiai žiūrėjo į juos kaipo į burtininkus, panasiai tam, kaip dievą Totą, „skaitytoja dievams“ teipgi laikydavo didžiausiuoju magiku. Jie mokėjo gerai perskaityti žodžiais padaryti dievams smagumą, arba net priversti juos veikti tam tikru budu ir todėl galėjo daryt stebuklus ant žemės ir danguje. Vidurinėje viešpatybeje pasaulinis elementas dar vis talaiko savo kulto pildymo vietą, nors šventaminės pamaldos darosi kas sykis sudėtesnėmis ir tik naujos viešpatybės gadynėje tikrųjų kunigų luomos pasiekė tokią galybę ir įtekmę, kurios galų gale stojosi prazūtingomis viešpatybei. Sunku yra pasekti nuodugnai kunigų luomo išsivystymo istoriją. Dievų skaitlius šventnamuose vis augo ir sudėjimas jų kas sykis vis darėsi įvairesnis, todėl dauginos ir skaitlius kunigų. Šventnamiai ejo turtinę, jie gaudavo nuosavybės didelius žemės plotus ir jie pradėjo reikalauti didesnio skaitliaus valdininkų. Pirmiaus didieji valstybės valdininkai podraug pildė ir kunigiškas priedermes, dabargi kunigai skaitlingai apiminėjo valstybės vietas, o Amon-Ra kunigai pradėjo lošti politikią rolę. Naujos viešpatystės kunigai dalinosi į kelis ranginius laipsnius; antai, Amon-Ra kunigai dalinosi į penkis rūšis: pirma, „antra ir trečia buvo pranasais, arba „dievo tarnais“, toliaus „dieviskasis tėvas“ ir „skaistusis“ (uab). Kaip dalinosi kunigiškos pildenybės terp įvairių rūšių kunigų, to nežinome. Pasaulinis elementas: naujos viešpatybės gadynėje, turbut, susidėjo išimtinai iš moterų, kurios pildė muzikų priedermes, atliekant pamaldas dievams, ypatingai Amonui-Ra, švenamamuiose, arba prie iškilmingų procesijų.

Pamaldiniai kunigų rubai, sulyg Ermano istyrimo, sulyginamai mažai tesimainė bėgant laikui. Senesniuojų laikų augstesnieji kunigai nors ir dėvėjo tam tikrus atžymėjancius savo profesijos ženklus, bet abelai kunigai sulyg drabuzio nesiskyrė nuo svietiskų žmonių. Vidurinės viešpatybės gadynėje matome kunigus, išsiskyrimui nuo minios apsirengusius drabuziais vis to paties seno kirpimo, senai išėjusio iš mados. Tas pats buvo ir naujos viešpatybės laiku ir priegtam buvo priimta pas kunigus skusti sau galvas.

(Toliau bus.)

OLIVE SCHREINER SAPNAI.

Vertė J. Laukis.

„Musų asociuosi vynu“
„Duok taiką ir gausą musų laikui, brangus Viešpatie!“
„Taiką ir gausą musų laikui“
Aš tariu Dievui: — „Tą ką jie kalba?“
Dievas tarė: — „Aš nežinau, ir ką jie kalba“.

Ir aš mačiau juos bežiurincius ir lubas; bet Dievas prieš saulę tvirsojo lauke.

— „brangus Viešpatie!“
„Musų vaikų vaikai, Viešpatie, atsistos ir vadins tave palaimintu“.

„Musų vaikų vaikai, Viešpatie“ —
Aš tariu Dievui: — „Vynuogės klykia“
Dievas tarė: — „Tylėk! Aš girdžiu jas“.

— „vadins tave palaimintu“
„Vadins tave palaimintu“
„Išilk mums daugiau vynu, Viešpatie!“

„Daugiau vynu“
„Daugiau vynu“
„Daugiau vynu!“

„Vyno!“
„Vyno!“
„Vyno!“

„Brangus Viešpatie!“
Paskui vyrai ir moteris susėdo ir puota prasidėjo. Ir moteris pylė vyną ir girdė juo mažus vaikus ir vyrai laikė taures moterims prie lūpų ir šaukė: — „Mielosios! gerkite!“

— Ir moteris pripildinėjo savo numylėtiniam stikluis ir laikė juos; ir vis puotaėjo.

Už valandos aš pažūrėjau ir pamaciau užlaidą, kuri namo užpakalį kabojo, judant.

Aš tariu Dievui: — „Ar tai vėjas?“
Dievas tarė: — „Vėjas“.

Ir aš, tarytum, pamaciau ir užlaidą išspaudusius vyrų ir moterų pavidalus. Ir puotninkai neužilgo pamatė ją judant, ir vienas kitam šnabzdėjo. Po to tuli atskėlė, surinko labiausiai sudėjęs taures ir josna supilstė, kas buvo likę ant dugno kituose induose. Motinos savo vaikams šnibzdėjo: — „Neisgerkite visą, gerdami palikite lašelį“. Visas padugnes supilstė, jie, nepakeldami, užlaidos apacia išsikisiant; ranka siekė prie vynu asocių.

Aš tariu Dievui: — „Kas tai, kad taip ramu?“

Jis tarė: — „Jie nuėjo išgerti“.

Aš tariu: — „Išgerti — savo!“
Dievas tarė: — „Tas yra iš šitos užlados pusės, jie labai ištroškę“.

Po to puotaėjo vėl ir po valandos aš pamaciau mažą, išblyskusią ranką užlaidos apacia išsikisiant; ranka siekė prie vynu asocių.

Ir aš tariu Dievui: — „Kodėl šita ranka tokia išblyskus?“

Ir Dievas tarė: — „Iš jos vynos išspausita“.

Vyrai, pamatė, pašoko ant kojų, o moteris klykė ir bėgo prie didžiųjų vynu asocių ir apkabino juos savo rankomis, klykdamos: — „Tai musų, tai musų nuosavas, musų numylėtas!“ Ir jos vynyjo aplink juos savo ilgus plaukus.

Aš tariu Dievui: — „Ko jie išsigando tos vienos mažos rankos?“

Dievas tarė: — „Nes ji tokia išbalus“.

Ir vyrai dideliu buriu nubėgo prie užlaidos ir grumėsi. Aš juos girdėjau ir aslą trenkiant. Jiems šalin pasitraukus, užlaida kabojo viena, ir be judėjimo; ant aslos buvo maža dėmė.

Aš tariu Dievui: — „Kodėl jos jie nenuamazgoja?“

Dievas tarė: — „Jie negali“.

Ir jie atsinešė nedidelių akmenų ir sudėjo juos ant užlaidos apacios krašto, kad ją laikytų prie žemės. Paskui vyrai ir moteris susėdo vėl prie stalo.

Ir aš tariu Dievui: — „Ar šitie akmenys neduos jai kilti?“

Devas tarė: — „Kaip tu manai?“

Aš tariu: — „Jei vėjas papustų“.

Dievas tarė: — „Jei vėjas papustų?“

Ir puotaėjo toliau.

Ir aš staiga susukau ir Dievą: — „Jei viens terp jų pakiltų, net jei iš jų pačių, pašoktų nuo stalo, žertų savo taure šalin ir susuktų: — „Mano broliai ir seseris, palaukit! Kas gi čia yra, ką mes geriamė?“ ir savo kardu perkirtęs užlaidą pusiau ir, jos dalis plačiau praskėsdamas, susuktų: — „Broliai, seseris, žiūrėkite! tai ne vynos, ne! ne vynos! Mano broliai, ir mano seseris —!“ ir jis nuverstų“.

Dievas tarė: — „Tylėk! — žiūrėk ten“.

Aš pasižiūrėjau: prieš puotnamį terp žolių buvo rausų eilė, puokštės (kvietkos) jas puošė, aukštuotas marmuras stovėjo jų, prysakyj. Aš Dievo paklausiau, kas tas yra?

Jis atsakė: — „Tai tų kapai, kurie puotos laike pakilo ir šaukė“.

Aš Dievo paklausiau: — „Kaip jie ten pateko?“

Jis tarė: — „Puotnamio žmonės sukilo ir juos parbloškė ant žemės“.

Aš tariu: — „Kas juos palaidojo?“

Dievas tarė: — „Žmonės, kurie juos parbloškė“.

Aš tariu: — „Kaip tas atsitiko, kad jie juos parbloškė ir paskui marmurą ant jų pastatė?“

Dievas tarė: — „Nes kaulai šaukė, tai juos uždengė“.

Ir terp žolių ant pievos aš pamaciau nepalaidotą kūną gulint; ir aš paklausiau Dievo, kodėl jis ten guli.

Dievas tarė: — „Nes jis tik vakar išmestas. Truputį palaukus, kaip mėsos nuo kaulų nukris, jie jį teiggi palaidos ir ant jo kapo puokštės pasodins“.

Ir puotaėjo vis toliau.

Vyrai ir moteris už stalų sėdėjo, mtaukdami iš didelių kausų. Kiti pakilo, rankomis vienas kitą apkabino, šoko ir dainavo. Jie vienas kitą užgėrinėjo vynu ir bučiavo vienas kitam raudonas kaip kraujas lūpas.

Aršyn ir aršyn lėbavimasėjo.

Vyrai, nevaliodami iki dugnui išgerti, kas jų stikluose liko, liejo augtyn ir vynos srove krito žemyn. Moteris savo vaikų drabužius vynu dažė ir vaikus toli girdė, kol jų mažos burnytės nebuvo raudonos. Kartais šokėjams besokant, pasitaikė indas paversti ir jų drabužiai apsisakė. Vaikai sėdėjo pas didelius vynu dubenius (bliudus) ant aslos ir juose rožių lapus plukdė lyg laivus. Jie kišo savo rankas vynam ir didelius, raudonus žiurbulus putė.

Ir vis lėbavimasėjo didyn ir vis šokėjai pasiūčiau šoko ir garsiai dainavo. Bet kur-nekur terp lėbavinkų buvo toki, ką nelėbavo. Tai čia, tai ten prie stalų aš mačiau vyrus sėdint, alkunėmis į stalą atsirėmusius ir savo akis rankomis pridengiant; jie žiūrėjosi į stovinčias ties jais taures ir negėrė. Jei kas juos lengvai pajudino už peties, idant jie keltų ir eity šokti ir dainuoti, tai jie tik pasižiūrėdavo, nuleisdavo akis žemyn ir sėdėjo, žiurdami į vyną taureje; bet nesijudino.

Ir, tai čia, tai ten aš mačiau moterį, sėdint nuosaliai. Kitos šoko ir dainavo ir savo vaikus penėjo, ji gi tyliai sėdėjo, galvą į šalį pakreipus, lyg klausydama. Jos maži vaikučiai ją už sijono traukė; ji jų nematė; ji klausėsi kažin kokio balso ir nesijudino.

Lėbavimasėjo aršyn. Vyrai toli gėrė, kol jau nebegalėjo daugiau ir, galvas ant stalo pasidėję, sunkiai užmigo. Moteris, kurios nebegalėjo daugiau šokti, atsisėdo ant suolo, galvas padėdamos savo mylėtiniam ant pečių. Maži vaikai su supykusiomis nuo vyno širdimis drybsojo savo motinoms ant pasamonių. Kartais pakilo vyras ir, svyrnuodamas, trankė status ir vartė suolus; kiti, mirtinai nusigėrę, laikėsi, įsikabinę į turėklas. Kartais, pakilęs koks svyrnu prie vynu asocių ir, priėjęs, atsiguolė šale jų. Jis atsuko krang, bet miegas pergalėjo jį ir vynos bėgo ant žemės.

Bėgo pamazi šiaura, raudona srovė marmuro asla; ji pasiekė akmeninius laiptus; povaliai, povaliai, povaliai čiuveno ji žemyn nuo vieno laipto ant kito, nuo vieno ant kito, paskui susigėrė žemėn. Siauras, baltas rukas nuo jos pakilo.

Buvo tylu; aš negalėjau alsuoti; bet Dievas mane pašaukė eiti toliaus.

Ir paėjęs valandą, aš atsiduriau ten, kur ant septynių kalvų riogsojo puotnamio įros, didesnio ir puikesnio negu tas, kurį aš mačiau stovint.

Aš tariu Dievui: — „Ką veikė žmonės, kurie jį čia pastatė?“

Devas tarė: — „Linksminosi“.

Aš tariu: — „Kuomi?“

Dievas tarė: — „Vynu“.

Ir aš apsidairiau; ir man pasirodė, kad už jų dar vis tebebuvo žemėje didelė, apskriti duobė, kur vynu spaudyklos apacios stovėta.

Aš tariu Dievui: — „Kaip tas atsitiko, kad šitas didelis namas griuvo?“

Dievas tarė: — „Žemė išvirė“.

Jis pašaukė mane eiti toliau.

Ir ant galo mės atėjome ant kalno, kur mėlyni vandenys žaidė ir ant žemės baltas marmuras gulėjo. Aš tariu Dievui: — „Kas čia seniaus buvo?“

Dievas tarė: — „Linksmynnamis“.

Aš apsižvelgiau; ties mano kojomis tysojo didelės jiekštos. Aš iš džiaugsmo sušukau ir Dievą: — „Ogi marmuro žiedai!“

Dievas tarė: — „Teip, tai buvo puikus namas. Nebuvo tokio kaip šitas ir, gal, nebus. Jiekštos ir partikai žydėjo; o vyntaurės buvo kaip skintos puokštės (kvietkos); iš šitos pusės visa užlaida buvo išsiuvinėta gražiais raštais, auksu buvo išsiūta!“

Aš tariu Dievui: — „Kaip tas atsitiko, kad jis griuvo?“

Dievas atsakė: — „Iš antros vynu spaudyklos pusės buvo tamsu“.

Ir mės, bekeliaudami nuėjome ten, kur tęsėsi galinga smėlio skatera ir tamsi upė tekėjo; ten du milžiniški pilekaliai niukojo.

Aš tariu Dievui: — „Jie labai dideli“.

Ir aš klausiausi.

Dievas manęs paklausė, ko aš klausaus.

Ir aš tariu: — „Aš verksmo ir smugių balsą girdžiu, tik negaliu pasakyti, iš kur jis ateina“.

Dievas tarė: — „Tai vynu spaudyklos aidas, terp skliaustinių pilekaliai akmenų užsilikęs. Puotnamis stovėjo čia“.

Ir jis pašaukė mane eiti toliau.

Ant dirvontoto kalno šono, kur žemė buvo išdžiuvus, Dievas man liepė sustoti. Aš sustojęs apsidairiau.

Dievas tarė: — „Kitąsyk čia puotnamio buta“.

Aš tariu Dievui: — „Aš jokio ženklų nematau“.

Dievas tarė: — „Akmenis ant akmenis neliko nenugriauto“. Ir aš apsidairiau aplinkui; pakalnėje buvo vienas kapas.

Aš tariu Dievui: — „Kas ten palaidotas?“

Jis tarė: — „Tai vynsarnis, vynu spaudyklos sumuštas“.

Kapo galvaregale stovėjo kryžius, o kojų gale buvo padėta erskėčių vainikas.

Ir aš, besigėrdamas eiti, pasižiūrėjau atgal. Nei vynu spaudyklos, nei puotnamio nebuvo nei smėlio, bet kapas vis tebestovėjo.

Priejus man prie ilgos kalnų nugaros krašto, prieš mane atsivėrė plati smilties lyguma. Žemyn pasižiūrėjęs pamaciau didelius akmenis išmėtytus galint ir tyrumos smiltis buvo pušiau juos apnėšę.

Aš tariu Dievui: — „Ten ant jų yra parašyta, bet aš negaliu perskaityti“.

Dievas nupūtė tyrumos smiltis šalin ir aš perskaiciau: — „Ant sverkle pasverta ir atrasta“ — bet paskutinio žodžio truko.

Ir aš tariu Dievui: — „Ar tai puotnamis buvo?“

Dievas tarė: — „Teip, puotnamis“.

Aš tariu: — „Ar čia buvo vynu spaudykla?“

Dievas atsakė: — „Teip, buvo“.

Aš neklusinėju daugiau. Buvau labai pailsęs; pridengiau savo akis ranka ir žiūrėjau per rausvą vakaro šviesą.

Toli už smiltyno aš mačiau du paveikslus stovint. Sparnus išskleidę viršū savo galvų, rimtais veidais, nei tai žmonės, nei tai gyvuliai, žiūrėjo jie per tyrumos smiltyną be atvangos dabodami. Aš neklusiau Dievo kas jie tokie, nes žinojau, ką jis pasakys.

Ir vis tolyn žiūrėjau vakaro šviesoj, savo akis pridengęs.

Toli toli, kur smiltis buvo tirštos ir sunkios, vienu viena jiekštą pamaciau bestovint; viršus buvo nupuolęs ir žemės jį apnėšė. Ant nulažos tupėjo pilkas tyrumos apukas, sparnus sudėjęs; ir vakaro šviesoj aš pamaciau tyrumos lapę slimpinant pro šalį, jos uodegai besivelkant smiltimis. Man vis į tyrumą toliau bežiurint, pamaciau smiltis sunestas, lyg kad kas būtų jomis uždengta.

Aš atspiraiau Dievą: — „E, aš taip pavargęs“.

Dievas tarė: — „Tu Pragaro tik pusę tematė“.

Aš tariu: — „Aš negaliu daugiau matyti, aš Pragaro bijausi. Savo siauru takeliu aš bijausi eiti, nes manau, kad kas man duobę iškaskė; o jei aš ranką ištiesiu nuskinti vaisių, tai vėl ją atgal atitirauku, nes manau, kad ji kas jau pabučiavo. Jei aš pažiūriu per lygumas, tai palaidojimo kalvas matau kruvomis, o jei pro akmenis einu, tai girdžiu juos garsiai raudant. Kaip vyrus pamatau šokant, tai gaikščiojimus girdžiu jiems taktą mušant, o jų vynos yra gyvas! E, aš negaliu kęsti Pragaro“.

Dievas tarė: — „Kurgi tu eisi?“

„Ant žemės, nuo kurios atėjau; ten buvo geriau“.

Ir Dievas nusijuokė iš manęs; aš stebėjau, ko jis juokiasi.

Dievas tarė: — „Eik šian, aš Dangų parodysiu“.

Ir aš pusiau išbudau. Buvo tylu ir tamsu; gatvėje kariatų dundėjimas nutilo; moteris, kuri juokėsi, buvo nuėjus; ir policisto eisenos nebuvo daugiau girdėti. Tamsoje man rodėsi, tarytum didelė ranka gulėjo man ant širdies ir ją spaudė. Aš mėginau kvėpuoti ir varčiau nuo šono ant šono; paskui vėl užmigau ir sapnavau.

Dievas nuvedė mane prie šitos pasaulės krašto. Ji baigėsi. Aš distelėjau žemyn. Bedugnė, tarytum, buvo neįsimačijama; čia aš du tiltus pamaciau per ją einant, kurie abu kilo augstyn.

Aš tariu Dievui: — „Ar visai kito kelio nėra, kuriuomi žmonės ją pereitų?“

Dievas tarė: — „Yra vienas; jis iškyla toli nuo čia ir eina tiesiog augstyn“.

Aš paklausiau pas Dievą tiltų vardų.

Dievas tarė: — „Kas nauda iš vardų? Vadinink juos Gėrybe, Tikybe ir Gražybe, jei nori, bet dar jų nesuprasi“.

Aš paklausiau Dievo: — „Kodėl aš trečio negaliu matyti“.

Dievas tarė: — „Jis yra matomas tik tiems, kurie juo eina“.

Aš paklausiau: — „Ar jie visi į dangų veda?“

Dievas atrė: — „Visas Dangus yra vienas; bet tulos dalis yra augstesnė už kitas; kurie augstesnį pasiekia, tie visuomet gali eiti pasilsėti žemėsniūjame; bet kurie yra žemesniūjame, tie neturi pajiegy užsilipti augščiau; vienok šviesa visur yra viena“.

Ir ant artimiausio man tilto, kuris buvo platesnis už kitus, aš pamaciau nesuskaitomas nuėjusių pėdų žymes. Aš paklausiau Dievo, kodėl čia tiekios nueita.

Dievas tarė: — „Jis netoks status ir veda į pirmutinį dangų“.

Ir aš pastebėjau kai kur gryžtančių pėdų žymes. Aš paklausiau Dievo, kaip tas yra.

Jis tarė: — „Nei vienas, kuris sykį į Dangų įėjo, jo neapleidžia; bet kiau kurie iš pusiau-kelės sugrįžta, nes jie pabugsta, kad ten, anapus žemės nėra“.

Aš tariu: — „Ar niekas niekuomet negrįžo?“

Dievas tarė: — „Ne; sykį nuėjęs Dangun, visuomet jame busi“.

Ir Dievas mane nuvedė. Priejus mums prie vieno didžiųjų durų — nes Danguje ne vienos durų ir jos visos atdaros — abisaliai stulpai iškilo teip augstai, kad aš virsaus neužmačiau, jei jis ištikro buvo.

Ir duris man pasirodė tokios plačios, kad visas Pragaras per jas galėjo prailpti.

Aš tariu Dievui: — „Kas yra didesnis, Dangus, ar Pragaras?“

Dievas tarė: — „Pragaras yra tokio paties pločio, bet Dangus gilesnis. Visą Pragarą Danguje galėtum sutalpinti, bet viso Dangaus negalima įtalpinti į Pragarą“.

Ir mės įėjome. Ištikro, tai buvo didelė žemė. Kur nepažvelgsi, visur kilo kalnai ir buvo palša, šviesa; ir aš mačiau, kad ji ateina nuo uolų ir akmenų. Aš paklausiau Dievo, kaip tas yra.

Bet Dievas man nieko neatsakė.

Aš žvalgiausi ir stebėjau, nes maniau, kad dangus yra kitokis. Po valandėlės pradėjo būti šviesias, lyg kad diena brekstanti ir aš paklausiau Dievo, ar ne saulė ketina tekėti.

Dievas tarė: — „Ne; mės ateiname ten, kur žmonės yra“.

Ir mums beinant, vis darėsi šviesias ir šviesias, kol visai išaušo; ir ant uolų žydėjo puokštės, pakalnėje gi žydėjo medžiai; ir visur tekėjo vandens upės ir aš girdėjau paukščių giedant; aš paklausiau Dievo, kur jie yra.

Dievas tarė: — „Tai žmonės vienas kitą šaukia“.

Ir mums arčiau priejus, aš pamaciau juos vaikščiojant ir nuo jų šviečiant. Aš paklausiau Dievo, kodėl jie be drabužių.

Dievas tarė: — „Nes visas jų kūnas šviesą išduoda; jie uždengti negali nė jokios dalies“.

Ir aš paklausiau Dievo, ką jie veikia.

Dievas tarė: — „Ant augalų leidžia šviesą, idant jie galėtų augti“.

Ir aš mačiau, kad vieni dirbo buriais, kiti po vieną, bet daugiausiai buvo po grupę (porą), kartais du vyrai, kartais dvi moteris; bet tankiausiai tai buvo vyras ir moteris; ir aš pas Dievą paklausiau, kaip tas yra.

Dievas tarė: — „Kaip vyras su moteria šviečia drauge, tai tobuliausia šviesa padaro. Daugelis augalų to reikalauja savo augimui. Bet Danguje augalai ne vienos rūšies, ir jie reikalauja visokeriopų šviesų“.

Ir vienas iš žmonių pribėgo prie manęs; jam pribėgus arti, man pasirodė, kad aš ir jis drauge žaidžavome budami vaikais, ir kad mes tą pačią dieną buvome giunę. Ir aš pasakiau Dievui, ką aš jaučiau. Dievas tarė: — „Visi žmonės tą jaučia Danguje, kaip kitas prie jų prieina“.

Ir tas, kuris prie manęs pribėgo, paėmė mane už rankos ir vedė per vaisių šviesą. Mums terp medžių įėjus jis balsiai užgiedojo ir jo sėbrās atsiliepė; tai buvo moteris ir jis mane jai parodė. Ji tarė: — „Jam reikia vandens“; ir ji riekščiomis pasėmė ir girdė mane (aš bijojau vandenį gerti Pragare), ir ji pririnko man vaisių ir davė man valgyti. Jie sakė: — „Mės ilgai švietėme kol nusirpo“.

Ir jie juokėsi abu man vaisius bevalgant. Vyras tarė: — „Jis labai pavargęs; jam reikia prisnusti“ (nes aš Pragare nediršau miegoti), ir jis mano galvą padėjo ant savo draugės kelio ir uždengė mane jos plaukais. Aš miegojau ir per miegus, tarytum, girdėjau paukščių besusiūskiant pro mane. Man pabudus lyg ankstybas rytas buvo su rasa visur.

Ir vyras mane už rankos paėmęs nuvedė į užuočią terp uolų vietą. Žemė buvo labai kieta, bet iš jos dygo plonyčiai diegai ir ten srautas sraveno. Jis tarė: — „Čia mės darždarome, niekas kitas apie jį nežinojo. Mės šviečiame čia kasdien; matai, kaip žemė sutrukus nuo musų švietimo iš šitos srautelis tivyliuoja. Matai, kaip puokštės auga“.

Jis užsilpo ant uolų ir ten dvi rasotas puokštės nuskynė ir padavė jas man. Aš paėmiau ir abi ranki po vieną; jas laikant mano rankos švietė. Jis tarė: — „Šitas daržas bus visiems, kaip jis bus užbaigtas“. Ir jis nuėjo pas savo draugę, o aš išėjau ant didžiojo tako.

Ir man šviesioje beinant, aš išgirdau garsiai giedant. Priejus man arčiau aš pamaciau vieną su užmerktais akimis begiedant, o jo bendrabrolis sustojusis aplink jį; iš užmerkty akių šviesa buvo šviesesnė už viską, ką aš Danguje mačiau. Vieno paklausiau, kas jis toksai. Jis man pasakė: — „Tylėk! Tai musų giesminis paukštis!“

Ir aš paklausiau: — „Kodėl jo akys teip šviečia?“

Jis atsakė: — „Jos nemato ir mės jas toli bučiavome, kol jos šitepos ėmė šviesti“.

Ir žmonės rinkosi aplink jį arčiau.

Man truputį toliau paėjęs aš pamaciau minią šviesos tarpmede einant su garsiu juoksmu. Atėjus jiems arčiau, aš pamaciau juos nešant vieną be rankų ir be kojų. Šviesa nuo rentenų buvo tokia vaiski, kad aš negalėjau į ją žiūrėti.

Ir aš tariu vienam: — „Kas čia yra?“

Jis atsakė: — „Tai musų brolis, kuris sykį nupuolė ir nužudė savo rankas ir kojas ir nuo to laiko jis pats negali pasigelbėti; bet mės jo nukirstus snargalius lietiame teip tankiai, kad dabar jie šviečia labiau negu visa kas kitas Danguje. Mės pernešame jį, idant jis galėtų šviesti ant daigų daug šilco reikalaujančių“.

(Pabaiga bus).

(Tasa nuo ketvirtos pusl.)

das gali sužadinti nesuskaitomas vertingose širdyse, yra gėda, pagalyjus apie prigulėjimą prie tolos suorinkijos. Yra aišku, kad Jungtiniai Amerikos valsciai, teip kaip jie yra dabar, padaro įspūdį ir protą, toki kaip generolo Lea, tik kaippo žmogiškieji žiurbulai. Kur yra aštrybė ir skardis, kur gyvenimo niekinimas, savo, ar kito? Kur yra lankinio „teip“, ar „ne“ neatsimamoji priedermė? Kur yra kas tokio jautimuisi gerbiamo prigulint prie jo?

Tiek pasakęs įžangoje, aš dabar papasakosiu savo utopiją. Aš tvirtai tikau į taikos viešpatavimą ir laipsnišką artinimąsi kokios nors sociališkos lygsvarybės.

kesti skausmą. Planetinės sąlygos visuomet tokios ir mes galime jomis kęsti. Bet kad tiek daug žmonių tik savo gimimo dėka per visą savo gyvenimą nematytų nieko daugiau kaip triušą su skausmu, sunkenybėmis ir pažėnimu uždėtai ant jų, neturėdami dykai, kuomet kiti iš primigimio nieku negeresni, nežinotų kuo darbas yra — šitas gali sukelti protai, kiti nevyriški nieko neveikia. Jei dabar — tai yra mano įdėja — vietoje verstos kareivės tarnybos būtų verstina tarnybė visam laimėjimui tam tikra metų skaičių kovai su gamta, tai netiesingumas būtų atitaisyti ir daug kitos naudos draugijai rastų. Karštos narsybės idealai ir grasiai jėgų, ir pačias žmonių gislas, nei vienas nebūtų aklu, kokias dabar tūli žmoniai yra, sulęgus žmogaus tikrų santykių su skrituliu, ant kurio jis gyvena, ir sulęgus visiška surugusių ir sukietėjusių, jo augštesnio gyvenimo pamatų. Anglies ir geležies kasyklos, važiniai traukiniai, žuvaujan laivijos gruodžio, indų plovimas, gelžkelių tiesimas ir tunelių kasimas, liejyklos, kuryklos, augstančių rėmai patrauktų mūsų auksotųjų jaunimui sulęgus jo pasirinkimo išvairumui jam vaikybės ir grįžimui atgal draugijon su sveikėnėmis užuojautomis ir blaivesnėmis idėjomis. Jie užmokėtų savo kraujo mekestį, atlikdami savo dalį nuo neatnėmimų laukų vedamame žmogaus kare su gamta, jie mintų žemę su didesne puikybė, juos moteris daugiau vertintų, jie būtų geresniais būsimos gentkartės tėvais ir mokytojais.

Tėvynės Mylėtojų Dr-stės Reikalai.

Visus raštus Tėv. Myl. Dr-stės reikalams, kuopus ir pavienius ypatos malones siųsti Dr. J. L. Kom. nariui ir redaktoriui.

2. LAUKIS.

501 Brick St., Valparaiso, Ind.

33 kp. T. M. D. mėnesiniam susirinkime 27 d. kovo, buvo svarstoma daug bėgančių kuopos reikalų.

Užbaigus reikalus draugijos, buvo vedamos diskusijos (gincai). Vedė juos pp. P. Simaitis ir S. Kvietkauskas apie tai ar karas reikalingas kalbėjo prieš karus p. S. maitis kalbėjo prieš karus p. S. Kvietkauskas už karus. Abudu atliko savo uždutį daug geriau negu tie patis kalbėtojai, kurie apie tą temą gincijosi pirmutiniame susirinkime.

Bet geriausias ir visiems maloniausias buvo referatas p-lės S. Jakūcinaitės, "Lietuvių ištautėjimas". Aiškiai ir faktiškai papiešė ji prasadą lietuvių ištautėjimo nuo įvedimo krikščionybės ir politiško ryšio Jėgailos su Lenkija, naikinimą ir išnykimą lietuviškos kalbos per katalikišką kunigiją, spraudžiant visur vien lenkišką, įkalbėję, kad Dievas tik lenkiškoji kalboje maldas išklausio. Tik pasidėkavojant protestantizmui lietuviška kalba užsilaukė. Kada lenkai katalikai pamatė, kad lietuviai su džiaugsmu priima protestantizmą, tik todėl, kad pamaldos ir pamokslai yra lietuviškoje kalboje; kad palikyti žmonis savame tikėjime, buvo priversti skelbti savo mokyklą baznyciose lietuvių kalboje, tik primindami "tobulumą lenkų kalbos prie kiekvienos progos, kad prie jos lietuvius pripratinti. Referatas surengtas labai gerai ir skaitytas teigiamai, nors ir akcentas kalbos p. S. J. gana sulenkėjęs, bet reikia tikėtis, kad ateityje bus daug geriausias. Kaip p. S. J. sakė, ji vos keli mėnesiai atgal pajuto esanti lietuvių ir pradėjo išnirti iš lenkiško kailio; tai gi padarė ji didelį žingsnį pirmyn. Paskaita p. S. J. padarė taip malonų įspūdį ant susirinkusių, kad visi išreiškė jai pagarbą ir guodė atsidotum.

33 kuopa tur paskaitas ir gincus kiekviename susirinkime. P. S. J. pasidėdėjo parengti kitą referatą už poros mėnesių.

Antras svarbus atsitikimas viešame gyvenime, buvo paskaita p. V. Varkalos Besemer Park sėdėje tą pat vakarą, apie Suvienujimą lietuvių žmonių surašę. La-

bai muosekliai aiškino jis visus klausimus su pagelba stereotipinės liktarnos pavelskėlių ant audklo. Pabaigęs surašę reikalą, kuriame buvo aiškina, kad visi darbininkai patys, arba per kitus, paliktų surašę visų atsakymų pas "gaspading" išeinant darban. Toliaus rodė pavelskėlius imtus iš statistikos pareitų surašę, bet juose sulyg šiol lietuviai ne paninini. Jeigu lietuviai skaitlingai pasiduos lietuviais "lietuviams", tai nuo šių metų mes gausime skirtingą vietą lietuvių tautai. Toliaus aiškino naudą tokios tobulos statistikos kokią S. V. mums atlieka. Nurodė, terp kitų faktų, ir tą, kad lietuviai apsvietime stovi vos vienu nuošimčiu augščiau turkų, žemiau visų kitų baltųjų tautų; nemokančių skaityti ir rašyt esą 52%. Labai pamokinantį prelekcija ir mūsų tautiečiai jos klausėsi su pasigėrėjimu.

Reikia teigti paminėti ir mūsų vietinio kun. A. Petraičio prielankumą tautiskam darbui; jis paragina iš sakyklos žmonis eiti ir pasiklausti šitos prelekcijos. Palengva, bet vis cinaime į bepartyską sutartį. Kunigai, paduodami brolišką ranką svietišioms veikėjams, lengvina apsvietimo darbą, o to lietuviams labiausiai reikia.

V. V. Rutkauskas.

Kuopos ima čarterius. Centralinis sekretorius, p. V. A. Greičius, praneša, jog jau per 80 kuopų padavė aplikacijas dėl gavimo T. M. D. čarterio, ir visoms toms kuopoms tapo jau išsiųsti čarteriai, — ženkliai jų legalizavimui. Dar lieka apie 30 kuopų, nuo kurių neaplaikytą iki šiam laikui aplikacijų; užsilikus kuopos yra daugiausiai tos, kurios laiko savo mityngus labai retai, — sykį į bėrtinį metų. Užpercime organo, numerį buvo pranešta Centro Valdybos, jog visos kuopos turi pasirūpinti gauti čarterius iki 1 d. gegužio, nesa po tam kuopos be čarterių negalės vadinti T. M. D. legalizavimui kuopomis. Taigi susiėmusios kuopos turės pasiskubinti ir laiku priimti išpildytas aplikacijas. Artinai trečiajai T. M. D. seimas ir iki tam laikui privalo visos kuopos susitvarkyti.

Geras sumanymas. Nekuriuose laikraščiuose užtėmyta iš apgarsinimų, jog S. Omahoj, Nebr., vietinė T. M. D. kp. darbuoja su mierių įsteigti lietuviškąjį knygyną. Minėta kuopa rengia balių, nuo kurių visas pelnas skiriamas naudai sumanyto knygynėlio. Tokiam gražiam ir naudingam sumanymui galima velti tik geros pasekmės. Labai linksma patėmyti, kad pastaruoju laiku vis tankiau tenka išgirsti, jog tai vienur, tai kitur T. M. D. kuopos stvoja priešinai apšvietos platintojų, rengdamos naudingas paskaitas, prelekcijas, literatinius vakarelius, arba steigdamos knygynėlius; kaip ve šita Omahos kuopa. Šis pagirtinas veikimas dar jaunų T. M. D. kuopelių yra gal geriausias liudininkas, kokius šalutinius gyvasties turi savie draugai; ir kiek mūsų tauta gali aplaipyti naudoti, kada tie šaltiniai, draugai stipriai stsiorganizavus, pradėsi kviesti pilną įtegia. Šitie mazi pavyzdėliai gali būti net pergeru atsakymu tiems, kurie pastaruoju laiku nekuriuose laikraščiuose stengiasi apdrabstyti purvais mūsų apšvietos draugiją, užmesdami ją nerangumą, nenaudingumą, bet varkė ir kitus panašiai pramanytus niekniekius. abc.

T. M. D. seimo surengimas. Mums praneša, kad 28ta T. M. D. kuopa Chicagoje (ant West Side) rengia apie 16 dieną balandžio balių, nuo kurių visas pelnas bus paskirstas surengimui T. M. D. seimo. Kitose kuopose kalbasi apie seimginą prakalbų arba paskaitų laike balandžio ir gegužio mėnesių, kad sustiprinti savo kuopas narius, o teigti, kad pagelbėti surengti puikesnį T. M. D. seimą.

Nekaip sekasi. Aplaikyta iš Brooklynio žinia, kad garsoji 3 kuopos, vištutino balsavimo komisija, kuri anuo laiku buvo T. M. D. Centro Valdybos suspenduota, už nelegališką veikimą ir kuri laikai už tai negražiai burnojo kituose laikraščiuose, dabar aplaiki dar vieną smugį. Trečioji T. M. D. kuopa buvo buk paslyrusi tam

tikrą komisiją dėl formališko ištyrinio dalykų stovio. 19 d. kovo atsibuvo abelna kuopos susirinkimas, kuriame kuopa atsisakė remti tą "komisiją" ir pripažino tokiu būdu ją nelegališką. Šitą žinutę gauta privatišku keliu. Kol kas 3 kuopos valdyba dar nepranešė nieko oficiališkai nei Centro Valdybai, nei organo redakcijai. Čia teisybė liepia patėmyti, kad minėta suspenduota "komisija" turi ir savo pritarėjus: nors locna motina nuo jos atsisakė, tai vienok ji turi gerą "močeką" ypatoje 25 kuopos iš Shenandoah, Pa., kuri neseniai apskelbė per "Darb. Viltį" karštą pritarimą "komisijai" ir didelę pabarimą T. M. D. Centro Valdybai. Korespondentas.

Sheboygan, Wis. T. M. D. 63 kuopa gyvuoja silpnai, ir jos nariai visai neužaučia tėvynės reikalams. Praeitais metais pasidarbuojant p. V. Grabauskui ir man, čia tapo sustvėta iš penkių narių T. M. D. 63 kp. Paskui pasisekė dar keletas prikalbinti nors su vargu, nes tik paminint, kad T. M. D. duos 7 deides Dr. V. Kudirkos Rastų knygas visiems nariams, kurie prisirašydami užimokės metinės duoklės 60c. Bet kokia nauda yra T. M. D. iš tokių prikalbėtojų narių? Jie neužaučia savo tautos reikalams ir tiesiog nesupranta kam tai T. M. D. yra.

63 kp. vienas narys visai atsisakė ant toliaus prigulėti, kada jam buvo pranešta atsilankyti į susirinkimą ir užimokėti 60c. už 1910 metus (jo pravardė P. Bukavėkas).

Standien pažvelgus į mūsų T. M. D. yra linksma, matant, kaip ji puikiai gyvuoja, tiek skaitlingai išaugusi tik su praėjais metais; bet klausimas; ar visi tie nariai prisirašė iš mėlės tėvynės, ar tik gavimui tokios apsties knygu? Manau, kad jų daugumas prisirašė tik antruoju tikslu, ir gavę knygas iš draugijos pasitraukė. Tuo kie nariai vien nuostolį draugijai atgabeną. (Tai yra valios darbas; kas nenorės priklausti, to ne užlaikys, bet nuostolio draugijai jie nepadarys jokio, kadangi draugijos tikslu yra platinti apsvietą tarp žmonių, o jie skaitydami T. M. D. knygas negali nesiviesti, todėl draugijos tikslas ir bus pasiektas. — Laukis).

T.M.D. 63 kp. išd. P. D. Deltuva.

VISOMS KUOPOMS IR NA. RIAMS.

Balandžio 15 dieną prasidės rašinėjimas visų Suvienujimų Valstijų gyventojų, teip vadinamas 10 metinis cenzas. Tą dieną pas kiekvieną atsilankys tam tikras Suvienujimų Valstijų urėdinkas (enumerators), kuris užrašys kiekvienos ypatos vardą, pravardę, užsiėmimą, tautybę, vietą ir laiką gimimo ir tt. Paskutinis toks surašinėjimas buvo 1900 m., bet tada lietuviai dar neturėjo sau atskiros rubrikos ir mus užrašinėjo palio-kais, rusais, arba vokiečiais. Šiuosmet lietuviai buvo laimingesni ir išreikalavo sau pripažinimą lietuvių tautos: lietuviai bus užrašomi lietuviais, o ne lenkais, arba gudais, kaip pirma buvo, bet reik, kad kiekvienas pasiduotų lietuviui, o ne kuom kitu. Tuom tarpu vieni iš baimės, kiti dėl nežinios, o tre-tieji dėl savo neįsimnybės kar-tais pasiduoda gudais (rusais), arba "polak z Litvy" (lenkais), arba pagalvosi vokiečiais. Petai jie daro skriaudą savo tautai, panie-kina savo tėvynę ir save, nes ant patarė "nekokis paukštis, kuris savo lizdą teršia".

Mes esame giliai persitikirę, jog nei vienas T. M. D. narys ne-padarys savo tautai tokios gėdos, li-gių, nuo kurių visas pelnas bus paskis-tas surengimui T. M. D. seimo. Kitose kuopose kalbasi apie seimginą prakalbų arba paskaitų laike balandžio ir gegužio mėnesių, kad sustiprinti savo kuopas narius, o teigti, kad pagelbėti surengti puikesnį T. M. D. seimą.

Nekaip sekasi. Aplaikyta iš Brooklynio žinia, kad garsoji 3 kuopos, vištutino balsavimo komisija, kuri anuo laiku buvo T. M. D. Centro Valdybos suspenduota, už nelegališką veikimą ir kuri laikai už tai negražiai burnojo kituose laikraščiuose, dabar aplaiki dar vieną smugį. Trečioji T. M. D. kuopa buvo buk paslyrusi tam

Ant visų uždutų klausimų reik atsakinėti teisingai ir be mažiausios baimės, nes šitas surašas negali niekam jokiu būdu užtenkti; jis darosi tik su moksliniais mieriiais ir negali būti panaudotas jokiam apart statistikos tikslui. Surinktos tokiu būdu žinios yra užlaikomos pilnoj paslaptėje. Mes meldžiame visas T. M. D. kuopas, kad reikala išaiškinti savo susirinkimuose; visi nariai prie šios progos lai patarnauja savo tautos reikalui, kiek tas yra jiems galimu. B. K. Balėvičius. T. M. D. pirmininkas.

rie lenkystės, arba amerikonišku mo.

Ant visų uždutų klausimų reik atsakinėti teisingai ir be mažiausios baimės, nes šitas surašas negali niekam jokiu būdu užtenkti; jis darosi tik su moksliniais mieriiais ir negali būti panaudotas jokiam apart statistikos tikslui. Surinktos tokiu būdu žinios yra užlaikomos pilnoj paslaptėje.

Mes meldžiame visas T. M. D. kuopas, kad reikala išaiškinti savo susirinkimuose; visi nariai prie šios progos lai patarnauja savo tautos reikalui, kiek tas yra jiems galimu. B. K. Balėvičius. T. M. D. pirmininkas.

T. M. D. pirmininkas.

IS VISUR.

31 d. kovo pietinė Austrijų ir šiaurinė Italijoj siautė sniego darganos ir vėtros, kurios daug nuostolių pridėjo. Netoli Mugi-gia išmetė iš vėžių pasazerinį gel-kielio traukinį. Prie to 4 ypatos tapo užmuštos, o 18 likosi sunkiai apkultų.

Siaurvakarinėse Australijos pa-krantėse, 6 mylios nuo Kap Lee- wine paskendo didelis angliskas garlaivys "Pericles". Žmonėms vienok pasisekė valtyse prisigriebti kranto. Minėtas garlaivys buvo užsekuotas ant \$1250000 ir ant tiek jau jo gebenamos prekės.

Italijoj pasitraukė nuo savo vietų vis ministrai. Naują mi-nisteriją susitvėrė po vadovystės vidaus reikalų ministerio Luigi Luzzatti.

Prancūzijoj parlamentas pri-ėmė paderatą su Ameriką naują vaizbos traktatą.

Vengrijoj, Šalga komitate, veik su visu išdegė miestelis Oekarne. Ugniję pradžio ir 250 ypatų, dar daugiau tapo su-žeistų. Ugnis užgimė hotelyj, kur buvo balius ir daug žmonių susi-rinko.

Maskolijoj, ant ežero Luga-žuso ledu važiuojanti eigonai, iš-viso 50 ypatų. Veik visi tie žmo-nės prigėrė.

Australijoj, ant Filjji salų siau-tė vėtra; laike jos siautimo 18 ypa-tų tapo užmuštų. Mieste Sava daug namų tapo sugriautų.

Laikraščiai praneša, jog Abi-sinijos ciecorius Menelik ištiko pasimirę, sosto įpėdiniu pagarsi-tas kunigaikštis Lidj Jessau. Me-neliko moteris Taitu tapo nuo valdymo pralatinė ir suimta. Me-neliko turėjo 66 metus.

Dabartinė Abisinija užima plotą 200000 kv. angliskų mylių. Gy-menų turį turi apie 11 milijonų.

Steine, Prusuose, išlėkęs su keturiais vyriškiais orlaivys "Pru-sia" nupuolė į Baltiko jures. Tris buvę orlaivų vyrai prigėrė, vieną gi išgriebė gyva, bet sunkiai su-žeistą.

Pasitęsę Mulla su savo pase-lėkais įsiveržė į esanti po Angli-jos globa sultanatą Somalį ir iš-skėrė 800 gyventojų, išdegino daug čiabuvių kaimų.

Buvęs Amerikos prezidentas Roosevelt, grįždamas iš Afrikos, norėjo ir popiežius atlankyti, bet šitas pastatė savo išlygas, kokių Roo-sevelt nepriėmė. Tokiu būdu iš atlankymo popiežiaus fileko nebus.

Serbijos karalius Petras atka-ko su savo užsiėmį ministeriu į svečius pas Turkiijos sultaną, pas kurį išbuvo keturias dienas.

Netoli Muhelheinoj Prusuose, greitais traukinys Lloyd, bėgan-tis į Genovą, užbėgo ant traukinio gabenančio kareivius. Keturi va-trijotiškos draugijos priderme tu-rėty būti čiuinamas, kad ir jo pažįstami ir draugai pasiduoty teigti tuom, kuom esą, t. y. lie-tuviais. Kada enumeratorius pa-klaus, kokios tautos (nationality), kiekvienas lietuvių negal kitaip at-sakyt, kaip tik "LITUENIAN". T. M. D. nariai privalo tą aiškinti visiems lietuviams, ypatinai mote-rims ir tiems, kurie yra palinke

Pabėgęs iš savo sostapilio Lha-sos lamaistų tikėtinio perdetinis. Dabar Luma krepšė prie Masko-lijos caro prašydamos pagalbos, bet toji jam atsakytą.

Kolumbijos sostapilyj, mieste Bogota, gyventojų pulkas užpuolė ant Peru ambasados, bet į laiką atkakusi policija ne leido minionis didesnių nuostolių padaryti.

Berlyno darbininkų organiza-cijos nutarė boycotuoti viesto par-davinėtojus. Tokiu būdu jie ma-no priversti numazinti sviesto kai-nas.

Peterburge, iš katedros cer-kvės Petro ir Pavilo tvirtovėj ne-sugauti vagiliai pavogė diktai auks-inių ir sidabrinų vainikų nuo ab-rozdzo Motinos Dievo.

Prancūzijos karo ministeris, jenerolas Brunn, nuo parlamento reikaluoja 4 milijonų doliarų oro laivyno reikalams. Ateinančiuose karuose todėl kareiviai mušis ne tik ant žemės, ant vandens, minose po žeme, po vandeniu, bet ir ore.

Rytinėse Indijose, mieste Bhitvana, Rajputuna distrikte, su-degė didelės medvilnės krautuvės. Ugniję pradžio 25 moterų ir vaikų.

E. A. Voller. Gorod Mendovga ili gdie iktat Letsviju XIII vieka? S. Peterburg. 1910 m. 8 pusl.

NAUJI RAŠTAI.

E. A. Voller. Gorod Mendovga ili gdie iktat Letsviju XIII vieka? S. Peterburg. 1910 m. 8 pusl.

Iš Chicagos Lietuvių Gyvenimo.

REIKALAI ŽALGIRIO AP-VAIKSCIOJIMO.

Rengiamas Žalgirio kovos 500-metinis apvaiksciojimas jau nema-žai iki šiolie pridarė triukšmą tarp Chicagos lietuvių, ateityje gal pri-darys dar daugiau. Iki šiol vieš-čias ejo šlidiai ir visi iš vieno, — sutikime ir vienybėj rengėsi prie to svarbaus istoriško apvaikscioj-imio. Dabar išrodo, lyg kad kas nors stengis įbrukti tuose ratuose kuolą ir visą vežimą sugadinti, ar sustabdyti. Nors tikrų žinių kol kas apie tai nėra, tai vienok gana garsiai žmonės kalba, buk vietinis džeonakas, kun. Kriaučiūnas, yra nesužadintas tuom, kad pelnas nuo apvaiksciojimo, (kurio gali ir visai nebūt) eity išleidimui knygos apie Žalgirio mušį, o ne įsteigimui našlačių namo prie rengiamo se-serų vienuolyno, ir buk jis šį-tą žino apie agitaciją ir atkalbinėjimą bažnytinių draugijų nuo Žalgi-rio apvaiksciojimo; buk norima bažnytnies draugijas atskirti nuo tautiškių ir daryti atskirą apvaik-sciojimą, arba sudėti su lenkais. Nesinorėtų tam tikėti, nes kun. Kriaučiūnas yra sumanytojas atsi-skyrimo nuo lenkų ir jis pimas pasirašęs ant atsišaukimo, kuria-me visi be skirtumo lietuviai kvie-čiami prie vienybės ir bendro ap-vaiksciojimo. Tas išrodo negali-mas dalykas ir be įbejonės pasiro-dys, kad tai tik tūkštos žaunos ty, kurie norėtų gal sugadinti visą rei-kalą ir neleisti lietuvių prie bro-liškos vienybės. Ateinantis susi-rinkimas, be abejonės, tą viską iš-aikšins.

Prie tos progos primename, kad visų delegatų susirinkimas atsi-bus sekantį nedėdienį (10 d. balan-džio) vakare, Šv. Jurgio parapi-jinė mokykloj. M. M.

Girdėjome, jog 8 d. gegužio, Hull House svetainėj bus p. Pe-trausko koncertas, jo naudai. Ti-kimes, kad lietuviai jį geriau pa-rems negu perėitą nedėdienį.

Tryliklą "Ausras" draugijos pre-lekcija, temoj "Bažnyčia ir Valsty-bė Ispanijoj", skaitys J. Laukis, 20 d. balandžio, 1910 m., Lithu-ania svetainėj, 3149 So. Halsted str. Pradžia 3 val. po pietų. Įžen-ga 10c. ypatai.

Tryliklą "Ausras" draugijos pre-lekcija, temoj "Bažnyčia ir Valsty-bė Ispanijoj", skaitys J. Laukis, 20 d. balandžio, 1910 m., Lithu-ania svetainėj, 3149 So. Halsted str. Pradžia 3 val. po pietų. Įžen-ga 10c. ypatai.

Tryliklą "Ausras" draugijos pre-lekcija, temoj "Bažnyčia ir Valsty-bė Ispanijoj", skaitys J. Laukis, 20 d. balandžio, 1910 m., Lithu-ania svetainėj, 3149 So. Halsted str. Pradžia 3 val. po pietų. Įžen-ga 10c. ypatai.

Tryliklą "Ausras" draugijos pre-lekcija, temoj "Bažnyčia ir Valsty-bė Ispanijoj", skaitys J. Laukis, 20 d. balandžio, 1910 m., Lithu-ania svetainėj, 3149 So. Halsted str. Pradžia 3 val. po pietų. Įžen-ga 10c. ypatai.

Tryliklą "Ausras" draugijos pre-lekcija, temoj "Bažnyčia ir Valsty-bė Ispanijoj", skaitys J. Laukis, 20 d. balandžio, 1910 m., Lithu-ania svetainėj, 3149 So. Halsted str. Pradžia 3 val. po pietų. Įžen-ga 10c. ypatai.

Tryliklą "Ausras" draugijos pre-lekcija, temoj "Bažnyčia ir Valsty-bė Ispanijoj", skaitys J. Laukis, 20 d. balandžio, 1910 m., Lithu-ania svetainėj, 3149 So. Halsted str. Pradžia 3 val. po pietų. Įžen-ga 10c. ypatai.

Tryliklą "Ausras" draugijos pre-lekcija, temoj "Bažnyčia ir Valsty-bė Ispanijoj", skaitys J. Laukis, 20 d. balandžio, 1910 m., Lithu-ania svetainėj, 3149 So. Halsted str. Pradžia 3 val. po pietų. Įžen-ga 10c. ypatai.

Tryliklą "Ausras" draugijos pre-lekcija, temoj "Bažnyčia ir Valsty-bė Ispanijoj", skaitys J. Laukis, 20 d. balandžio, 1910 m., Lithu-ania svetainėj, 3149 So. Halsted str. Pradžia 3 val. po pietų. Įžen-ga 10c. ypatai.

Tryliklą "Ausras" draugijos pre-lekcija, temoj "Bažnyčia ir Valsty-bė Ispanijoj", skaitys J. Laukis, 20 d. balandžio, 1910 m., Lithu-ania svetainėj, 3149 So. Halsted str. Pradžia 3 val. po pietų. Įžen-ga 10c. ypatai.

Tryliklą "Ausras" draugijos pre-lekcija, temoj "Bažnyčia ir Valsty-bė Ispanijoj", skaitys J. Laukis, 20 d. balandžio, 1910 m., Lithu-ania svetainėj, 3149 So. Halsted str. Pradžia 3 val. po pietų. Įžen-ga 10c. ypatai.

Tryliklą "Ausras" draugijos pre-lekcija, temoj "Bažnyčia ir Valsty-bė Ispanijoj", skaitys J. Laukis, 20 d. balandžio, 1910 m., Lithu-ania svetainėj, 3149 So. Halsted str. Pradžia 3 val. po pietų. Įžen-ga 10c. ypatai.

Tryliklą "Ausras" draugijos pre-lekcija, temoj "Bažnyčia ir Valsty-bė Ispanijoj", skaitys J. Laukis, 20 d. balandžio, 1910 m., Lithu-ania svetainėj, 3149 So. Halsted str. Pradžia 3 val. po pietų. Įžen-ga 10c. ypatai.

APGARSINIMAI.

KUDI ŽMONES.

Nekurie žmonės visada buvo ku-dais, nepaisant ką jie daro. Jie valgo galbut gerą maistą ir išrodo tartum jie būtų geroje sveikatoje. Tačiau jie negali būti sunksniais ir tvirtesniais. Geri gydytojai sa-ko, kad tas paeina nuo vidurinio nesveikumo, kuris nėra teip blogu kad priverstų žmogų įieškoti gy-dytojo pagalbos, bet jis jį pri-vertia nesmagauti apie savo pa-dėimą. Mūsų patarimu yra pa-bandyti Trinerio Amerikoniško Kar-taus Vyno Elhira, kuris sutaiso žmogaus grūmoliojimą, sutvirtina raumenis ir vidurius ir sugrąžina jiems sveiką veikimą. Tiems, ku-ris gali gerai pavalgyti, bet už va-landėlės vėl jaučiasi alkanais ir tiems, kurie neturi gero apetito, ši gyduolė bus gera pagelba. Var-tok ją pilvo, vidurių, krančio ir nervų ligose. Aptiekose. Jos. Tri-ner, 1333—1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Pajieškojimai.

Pajieškau Onos Alekšerūnienės, po tėvų Borbulio, 40 metų amžiaus, 3/4 pėdų augščio, gultonais plaukais; pirmasis gyvenė Pimonte, Va. Kalp persikyrėme, jau 15 metų. Malonė-čiai apie ją žinoti. Kas apie ją man praneš, gaus atlyginimą. Kviečia Komitetas.

APVAISCOJIMAS IR BALIUS! Dr. J. J. Jurgio K. Thompsonville, Conn. parengia Apvaiksciojimą ir Didelį Balių, Šv. Jurgio dienoj, 23 d. balandžio, Statino-Rink saleje, pradžia 5 val. vakare, naktinis 11 val. vak. su benu, o nuo 7 val. prasidės šokiai ir trauksis iki 11 val. Graus vietinė orkestra. Kvie-čame visas lietuvaites ir lietuvius vietiniuos ir iš aplinkinių miestų ant to didelio baliiaus. Įžanga 25c. Komitetas.

APVAISCOJIMAS IR BALIUS! Dr. J. J. Jurgio K. Thompsonville, Conn. parengia Apvaiksciojimą ir Didelį Balių, Šv. Jurgio dienoj, 23 d. balandžio, Statino-Rink saleje, pradžia 5 val. vakare, naktinis 11 val. vak. su benu, o nuo 7 val. prasidės šokiai ir trauksis iki 11 val. Graus vietinė orkestra. Kvie-čame visas lietuvaites ir lietuvius vietiniuos ir iš aplinkinių miestų ant to didelio baliiaus. Įžanga 25c. Komitetas.

APVAISCOJIMAS IR BALIUS! Dr. J. J. Jurgio K. Thompsonville, Conn. parengia Apvaiksciojimą ir Didelį Balių, Šv. Jurgio dienoj, 23 d. balandžio, Statino-Rink saleje, pradžia 5 val. vakare, naktinis 11 val. vak. su benu, o nuo 7 val. prasidės šokiai ir trauksis iki 11 val. Graus vietinė orkestra. Kvie-čame visas lietuvaites ir lietuvius vietiniuos ir iš aplinkinių miestų ant to didelio baliiaus. Įžanga 25c. Komitetas.

APVAISCOJIMAS IR BALIUS! Dr. J. J. Jurgio K. Thompsonville, Conn. parengia Apvaiksciojimą ir Didelį Balių, Šv. Jurgio dienoj, 23 d. balandžio, Statino-Rink saleje, pradžia 5 val. vakare, naktinis 11 val. vak. su benu, o nuo 7 val. prasidės šokiai ir trauksis iki 11 val. Graus vietinė orkestra. Kvie-čame visas lietuvaites ir lietuvius vietiniuos ir iš aplinkinių miestų ant to didelio baliiaus. Įžanga 25c. Komitetas.

APVAISCOJIMAS IR BALIUS! Dr. J. J. Jurgio K. Thompsonville, Conn. parengia Apvaiksciojimą ir Didelį Balių, Šv. Jurgio dienoj, 23 d. balandžio, Statino-Rink saleje, pradžia 5 val. vakare, naktinis 11 val. vak. su benu, o nuo 7 val. prasidės šokiai ir trauksis iki 11 val. Graus vietinė orkestra. Kvie-čame visas lietuvaites ir lietuvius vietiniuos ir iš aplinkinių miestų ant to didelio baliiaus. Įžanga 25c. Komitetas.

APVAISCOJIMAS IR BALIUS! Dr. J. J. Jurgio K. Thompsonville, Conn. parengia Apvaiksciojimą ir Didelį Balių, Šv. Jurgio dienoj, 23 d. balandžio, Statino-Rink saleje, pradžia 5 val. vakare, naktinis 11 val. vak. su benu, o nuo 7 val. prasidės šokiai ir trauksis iki 11 val. Graus vietinė orkestra. Kvie-čame visas lietuvaites ir lietuvius vietiniuos ir iš aplinkinių miestų ant to didelio baliiaus. Įžanga 25c. Komitetas.

APVAISCOJIMAS IR BALIUS! Dr. J. J. Jurgio K. Thompsonville, Conn. parengia Apvaiksciojimą ir Didelį Balių, Šv. Jurgio dienoj, 23 d. balandžio, Statino-Rink saleje, pradžia 5 val. vakare, naktinis 11 val. vak. su benu, o nuo 7 val. prasidės šokiai ir trauksis iki 11 val. Graus vietinė orkestra. Kvie-čame visas liet

Prakalbos, Koncertas ir BALIUS

Parengta per Lietuvių Socialistų Sąjungos Savienytas Kuopas Chicagoje

Nedėlio, Balandžio 10 d., FREIHEIT TURNER SALEJ, 3417 So. Halsted St. Sale atsidarys 3 valanda po pietų.

Kviečiame visus atsilankyti ir pasiklausyti gerų anglių ir lietuvių kalbėtojų, o teipgi pirmą kartą dainuoja lietuviams sve-timauciu chorai

SEKANTI IŠPILDYS PROGRAMA:

1. Miss McDowell (president. Univer. Chicago Sett.)...kalba
2. J. Varkala...kalba
3. Th. Morgan (advokatas)...kalba
4. A. Zagaras...kalba
5. J. Briedis...deklamuoja
6. Extra...deklamuoja
7. Miss Hul Nykanen (studentė Chicago Univer.)...deklamuoja
8. 91-oje Kuopos Lietuvių Socialistų vyry choras...dainuoja
9. Latvų choras...dainuoja
10. Švedų (Skandinavų) choras...dainuoja
11. Latvų mandalinių ir gitarų orkestras...griežia

Laikie pertraukų ir balius griežia "Birutės" orkestra po vadovyste K. Strumskio.

Ant Pardavimų.

Pardavimai Salinas, už prieinamą kainą, nes savininkas užsieda kitą biznį kitame šite. Atsisaukta pas savininką, 2024 Canalport Ave., Chicago, Ill.

Pardavimai penki arba dešimtė ak-ry ant kampo 40-tos gatvės ir Mil-waukee Ave., visai pigiai. Kreipki-tės adresu: 3344 North 40-th Ave., Chicago. Vienas arba daugiau akry g-tima pirkti.

Pardavimai ant keturių lubų na-mas po 6 rūmams ant kojų lubų, viškas gerai įstatyta, arti lietuvių kos' baznyčios. Adresas: 2342 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Už \$1.00

gauti 10 tuzinų gražiausių popierių, 33 gatunkių su gražiomis dainelėmis ir pul-kioms kvietimams bei konvertams. Teipgi ir visokių knygų ir popierių katalogo siūniū už 4c stempą. Re-krūnujį pardavėjų ir duodu gerą pel-kę.

M. Lukaitis
227 E. Main st. New Britain, Conn.

Reikalavimai.

Reikalingas geras žeceria, toks, kė-ris supranta Jobu's statyt. Mokestia pagal gabumą. Turi but blaivas Lai atsisaukia "Lietuvos" redakci-ją, 3252 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Reikalingi 500 darbininkų i Chi-cagos aplinkės fabrikus su užmo-kesiu \$1.75 i dieną, teipgi 500 dar-
bininkų i Minnesotos farmas su val-gia, raimu ir \$30.00 i mėnesį, nu-vazhvimas atsiaina \$3.00. Mes ne-kam lietuviškai. Atėik tuosius, arba vadys (didamas 2c marke atsakymui. Parsamdymo Agentūra: J. Lucas, Mrz. 1383 W. Chicago Ave., Chicago, Ill.

Reikalingi 15 Geru Kriaučiu

prie
moterišky drabužių siuvimo. Turi-ti gerasi susipatinę su savo darbu. Teipgi reikalingas geras prosintojas moterišky drabužių. Užmokėstis ge-ras. Darbas ant visada. Norinti ge-ros vietos atsisaukite sekanciu ad-reso:

Mr. Louis Kasper
3120-31 Wentworth Avenue
Phone Yards 2263, Chicago, Ill.

Mokykla Šokių.

Prof. Julius S. užtikrina, kad šmo-kys šokti kiekvieną jauną ar seną. Išmokina valcų 6 rūšių ir taip kad gali drąsiai eiti šokti publikoje. Taip-

Dykai.

Kiekvienas žmogus, jeigu gausa kokią dailią dykai, vadina tą dova-na, ir yra dekingu. Iš visų dailių gyvenime žmogaus namas yra rei-

kaltingiausi. Mes turime daug na-mų kurie pasilekia visai dykai po kelių metų. Tokį namą atneša di-delį pelną ant įmokėtų pinigų. Ir per kelia metus tas pats namas sugrąžina pirkėjui įmokėtus pinigus su pro-centu. Namas (ada pasilekia smu-
na, pirkėjo savuola ir pinigai an-
grįja jam i kėbionį. Tas išrodo ne-galimū dailtū, o vienok telp tikrai-
ya. Kas atėis i mūsų ofisą tas pe-sitikirina, kad mes sakome telybe.
Pirkti namus dabar yra geriausias laikas, nes pavasaryj kiekvienas gali gražiai padabinti savo kienus so-ly-nais ir gyventi tikrai gražiai. Kiek-vienas, kas turi nemazai kaip \$300 iki \$3000 sušėdytų pinigų, gali pas-mus nusipirkti namą. Mes turime ir
pajūsus ir brangius, mažus ir didelius, paprastus ir naujaušius mados pu-
kiausius namus. Jeigu reikalausite rando, tai vispirmin atėikite pas mus apžiūrėti mūsų namus ant pardavi-mo, o peratikirnate, kad jums ge-
riau užmokėks nelaukiant ilgiau nu-sipirkt sau namelį arba didelį namą. Mes turime pardavimui tokius na-mus, kad jums visiškiškai patiks, ir at-
bėsisite, kaip mes galime parduoti už
teip pigias kainas.

Šiūs sanvairės mes nepaodoame kai-nų jokių namų, nes turime per daug, kad visus pamėgti, bet tikrai tiek pa-sakytį galime, kad parduosime
jums gerą namą už \$1000 iki \$6000.

Teip pat turime labai pigių lotų geros vietose teip blizniū kaip ir pastatymū gyvenimo namų. Todėl kas nori turėti lotą už \$600 iki \$1500, tas jį ras pas mus. Pas mus gali pirkti bėdnas ir bagotas, ar turi daug ar mažai pinigų. Mes duoda-me pagalbą kiekvienam geram žmo-gui. Laikas pirkti namus yra da-bar. Atėikite tuojais, o mes jums duosime visus reikalingus paaiškini-mus dykai.

A. Olszewski 3252 S. Halsted St.

Kur gauti "Lietuvą."

Galima gauti kiekvieną savaitę "Lietuvą" už 5c pas šiuos agentus:

- Brooklyn, N. Y.
E. Fromes, 73 Grand Street
Ant. Jankauskas, 37 Hudson Ave.
T. Jermolas, 235 Berry Street
J. Milewski, 124 Grand St.
S. Simanavičius, 258 Wythe Ave.
- BALTIMORE, MD.
John Louis, 657 W. Baltimore St.
- BROCKTON, MASS.
J. Pocius, 175 Ames St.
- Chicago, Ill.
P. M. Kaitis, 1644 W. North Ave.
M. J. Tananavicius, 670 W. 18th St.
- ELIZABETH, N. J.
D. Boekus, 211 First St.
- JERSEY CITY, N. J.
Ant. Reklaitis, 234 Wayne St.
- Lawrence, Mass.
A. Ramanauskas, 101 Oak street
- Montello, Mass.
B. P. Miskidlis, 35 Arthur St.
- New Haven, Conn.
J. J. Vaitkevicius, 227 Chapel St.
- Philadelphia, Pa.
M. A. Ignatas, 1028 So. 2nd Street
- Portland, Oreg.
John Brownman, Brownman News Co.
- Seattle, Wash.
Foreign and Domestic
Periodical & Newspaper Agency
- Worcester, Mass.
M. Paitanavicius, 15 Mulbury Street
J. J. Kalakauskas, 55 1/2 Green St.

"Lietuvos" Agentai

Pas šiuos agentus galima užsi-kyti "Lietuvą" metams ar pusė metų ir užsimokėti.
Jonas Janušas keliaujantis Agentas po Illinois valstiją.

Brooklyn, N. Y.
J. Ambrosius, 120 Grand St.
A. Lesniamkas, 236 South 1st St.
Jos. Matulis, 250 Metropolitan Av.

Baltimore, Md.
Petras Glaviskas, 615 W. Lombard st.
L. Gavia, 1534 N. Castle Street
Vincas Solvia, 603 So. Pace st.

Chicago, Ill.
J. I. Bagdžius, 2334 S. Oakley Ave.
And. Jurevicius, 3337 Auburn Av.
Vinc. Linka, 1813 String St.
Jon. Masalskis, 663 W. 18th St.
Stan. Petrusis, 3312 S. Halsted St.
Geo. Pupauskis, 1112 S. Leavitt St.
E. Steponis, 2143 S. Halsted St.
Jonas Visockis, 3139 Vincennes Rd.

Cleveland, Ohio.
Por. Sukis, 6534 Forman Ave. S. E.

CAMBRIDGE, MASS.
Pet. Bartkevicius, 877 Cambridge St.
C. Kavalius, 42 Washington St.

HAMMOND, IND.
Zen. Juclavicius, 235 - 155th St.

HARTFORD, CONN.
Kar. Lasevicius, 40 Mulberry st.

Heffrin, Illinois.
J. T. Adomaitis, Box 708.

HAZLETON, PA.
Ant. Shukis, 193 N. Wyoming St.

INDIANA HARBOR, IND.
B. Yasiulis, 3694 Dondor St.

Kenosha, Wis.
M. Petruskas, 73 N. Chicago st.

MINERSVILLE, PA.
J. Ramanauskas, Box 633.

New Britain, Conn.
M. J. Ceponis, 21 Pleasant Street.

Newark, N. J.
V. Ambrosevicius, 175 Ferry Street.

Pittsburg, Pa.
Jonas A. Ignatas, 46 So. 22nd Street.
J. G. Milliaucas, 1811 Wharton St.

NORWOOD, MASS.
B. A. Tumavicius, 23 Austin St.

Peterboro, N. J.
A. Varskevicius, 70 Lafayette St.

Pittston, Pa.
J. Kazakevicius, 163 No. Main St.

Plymouth, Pa.
S. Potelunas, 345 E. River St.

ROCKFORD, ILL.
Adomas Kazakevicius, 310 E. State st.

SO. CHICAGO, ILL.
Pet. Ostrovskis, 3701 Commercial Av.

So. Boston, Mass.
N. Gendrolius, 224 Athens Street.
J. G. Geguzis, 23 W. Broadway.

Springfield, Ill.
Geo. Tachiancas, 701 E. Mason st.

Scranton, Pa.
Geo. Baltrunas, 2018 Luzerne St.

Union City, Conn.
D. F. Elmaitis, 65 Brenna st.

Waterbury, Conn.
J. Zemanaviskas, 39 W. Porter St.
Jurgis Zemanika, 524 Bank st.

Worcester, Mass.
Ant. Bernotas, 45 Ward St.

Naujausios Knygos

gautamos "Lietuvos" Redakcijoje.
APIE BALTRU-GIRTUOKIŲ. Vais-delis iš gyvenimo Baltrus girtuoklio. Rygoje, 1909. Pust. 32... 10c.
ARCHAIOLOGISKI TYRINĖJIMAI. Gaidis apylinkėje. Kun. Juozapo žio-go. Su 21 paveikslėliu. (iš "Lietuvių Tautos"). Vilniaus, 1909. Pustap-ly 23... 40c.
ANTANO BARANUSKIO. (A. a. kunigo vyakupo) laiški i profesori-ją J. Baudouina de Courtenay. (iš lietuvių Tautos"). Vilniaus, 1909 m. Pust. 28... 40c.

BURTAL. Zigmanto Przybylskio, vienavėliškė komedija. Hiverte ir išleido Ljudas Gira. Vilnius, 1909. Pust. 16... 10c.

DEJOVA. JOS PRIEŠASTIS IR KOVA SU JA. Dr. K. Jokanto. (Ma-rjampolės pasakaita). Vilnius, 1909. Pust. 38... 10c.

GILSĖ. Dainų legenda ir BOBU-TES VARGAI. Parašė Vincas Krėvė. Vilniaus, 1909. Pust. 42... 10c.

GYMDYMO SLEPINIAL. Parašė Vi-dunas. Labai naudinga ir verta per-skaitymo kiekvienam šitą knygęle. Tiliše, 1909 m. Pust. 36. Kaina 45.

IS SEINŲ VYSKUPYSTES HISTO-RIJOS. Parengs apaudon J. Basa-navičius ir K. Grinius. (iš "Lietuvių Tautos"). Vilnius, 1909. Pustaply 41. Kaina... 50c.

KLAIDA. Apsakys parašyta Lu-dnyk Pėldos. Kas šios raštininkės veidveidus skaitę, tas šino jų vertę ir nesigalią šitą knygęle perskaityti. Ji parašyta iš lietuvių gyvenime. Vil-nius, 1910. Pust. 52... \$1.00.

"LIETUVIŲ TAUTA". I. Meko-
Draugijos rašai. Knyga 1. dalis 3. Vilniaus, 1909. Pust. 125... \$1.25.

MUSŲ GERASIS. Dviejų veiksnių komedija. Parašė žemaitis Vilnius, 1909. Pust. 28... 10c.

NUO AUDROS PASISLĖPUS. Pa-rašė žemaitis Vilnius, 1909. Pust. 16. Kaina... 5c.

RAŠYBOS LAVINIMOSI DARBAI. Pradėdamosios mokyklos. Būtai-sės mokytojas S. Vaznelis su pagal-ba J. J. Šliaušio, 1909. Pust. 112. Kaina... 20c.

Naui Muzikulinis Veiklai.
Lietuviška muzika. CESLOVO SOS-NAUSKIO.

V. Sasliava. UŽMIGO ŽEMĖ. Su-statyta vienam balsui, forteplanui pri-tariant. Žodžiai Mairionio. Peterbur-gis, 1909 m. Pust. 12... 50c.

VI. Sasliava. Ta pati daina UŽM-I-GO ŽEMĖ. Mišriems balsams a capella. Peterburge, 1909 m. Pust. 12... 50c.

VII. Sasliava. SKUBINK PIRIE-KRYŽIAUS. Vienam balsui, forte-planui arba vargonams ir smuikui pritariant. Žodžiai kun. M. Gustaičio. Peterburge, 1909 m. Pust. 12... 50c.

VIII. Sasliava. SIUNTĖ MANĖ MO-TINĖLĖ. Liaudies daina, keturiems mišriems balsams. Peterburge, 1909. Kaina... 50c.

IX. Sasliava. KARVELELI. Liau-dės daina, keturiems mišriems bal-sams. Peterburge, 1909 m. Pust. 12... 50c.

X. Sasliava. TU MANO MOTINĖLĖ. Liaudies daina. Duetas, sopranui ir altui, arba dvibalsiam moteriškam chorui. Peterburge, 1909 m. Pust. 12... 50c.

XI. Sasliava. LĖKĖ SAKALĖLĖ. Liaudies daina, keturiems mišriems balsams. Peterburge, 1909 m. Pust. 12... 50c.

GIESMĖ I. PANELE SVENCIAU-SIĄ. Vienam balsui (Barytonui arba Mezosopranui) su vargonais. Mu-zika Juozapo Naujalo. Op. 11. Ka-na. Kaina... 45c.

Vaikams gražios su parzuotais piešinėliais-paveikslais Knygelės.

I. Gražūs paveikslėliai, bet da-
grausni aprašymėliai. Vilnius, 1919. Kaina... 10c.
II. Kas atėitiko kiauuli namuose. Vilnius, 1910. Pust. 12... 10c.
III. Kiek dailtelių įvairių - tiek elučių įdomių! Vilnius, 1910 m. Kaina... 10c.
IV. Nesigališai, vaikeli, perskaitę šitą knygęle! Vilnius, 1910. Pust. 12... 10c.
V. Sveiki gyvi! Vilnius, 1910 m. Kaina... 10c.

VI. Dėdės Tomo Trobelė. Vilnius, 1910 m. Kaina... 15c.

VII. Kiek čia įvairių sverig ir an-glinių gyvulių! Vilnius, 1910 m. Kaina... 15c.

VIII. Pelenė. Vilnius, 1910 m. Kaina... 15c.

IX. Robinsonas. Vilnius, 1910 m. Kaina... 15c.

X. Raudonoji kepuraitė. Vilnius, 1910 m. Kaina... 15c.

XI. Gul' šiandien jau ant šieno... Vilnius, 1910 m. Kaina... 20c.

Imant kartu visą II. Vėlyk knygę-
lių, nuleidžiama 25% arba visos už

Knygų Katalogas

No. 4 Ailuma ir kitos pasakos Guy de Maupassant'o, vertė J. Laukia. Telpa šios pasakos: 1. Ailuma, 2. Ne-tikri brangioji akmenys, 3. Baimė, 4. Du mūš kareiviai, 5. Dienynas pa-dukėlio, 6. Mėnesienioje, 7. Valduly-s, 8. Užsauliojo padangė, 9. Atsikirti-mas, 10. Vienatvė, 11. Tėvas ir sūnus ir 12. Rožė. Guy de Maupassant yra vienas iš geriausių raštininkų pasa-
kų žmonių gyvenimo: Chicago, Ill. 1908, pust. 125... \$1.25.

No. 27 Gyvenimo mokykla. Parašė Orison Svet-Marden. Lietuviškos kal-bos išvertė K. Žegota. Užrašai pagr-
sėjus žmonių. Labai naudinga kny-ga. Didelio formato. Chicago, Ill. Pust. 235... \$1.25.

No. 35 Gyvenimo vaizdėliai, suas-
danti iš dešimty sekanciu gražių pas-
sakų: Atsisveikinimas, Vargis, Kas
kalta, Gatvės valkal, Paparčio žie-das, Miško sargas, Signalas, Keleivis, Buvio esybė. Chicago, Ill. 1902, pus-
lapų 99... 15c.

No. 43 Iš gyvenimo lietuviškų vė-
lių bei vėlių. Pasakos surinktos G. J. Basanavičiaus. Šioje knygėje tolia
keli simtai gražių pasakų, apie rojų
(dūngų), cūčių, peikę, apie gilius
marų, cholėrą, apie divasias (dūngas),
velnius, jų vaidinimą ir t. t. Pasakos
užrašytos tokiu tarmėje, kokią bu-
vo girėtos. Panėvėjy - pagal tar-
mę panevėžiečių; šiauliuose - pagal
tarmę šiauliečių; suvalių gub. - pa-
gal tarmę suvaliečių; Prūsų Lietu-
voje - pagal tarmę Prūsų lietuvių;
Daukloje - pagal tarmę daukų ir t. t.
Chicago, Ill. 1903, pust. 470. Popierio
apdaruose... \$2.00.

Audimo apdaruose... \$1.50.

No. 63 Karis Laukuose. (Karėlio
atsimimimai.) Parašė Vsevolod Garšin.
Vertė A. Lalis. Užimanti pasaka iš la-
ky karės masekilių su turkais. Chi-
cago, Ill. 1906, pust. 81... 20c.

No. 44 Iš Gyvenimo Samojedų.
Apie Liziūnikus ir kiti naudingi pa-
mokymai... 10c.

No. 67 Lietuviškos pasakos įvairios.
Surinko Dr. J. Basanavičius. Dalis I.
Čia telpa 141 labai gražių, juokingų,
išmintingų i: žingidžių pasakų. Chi-
cago, Ill. 1903, pust. 280... \$1.25.

Drutal apdaryta... \$1.50.

No. 68 Lietuviškos pasakos įvairios.
Surinko Dr. J. Basanavičius. Dalis II.
Čia telpa 205 labai gražių ir juokingų
pasakų, boriūčių kiekvienas skaity-
tojas i klausytojas ir labai naudingos.
Chicago, Ill. 1903, pust. 330... \$1.25.

Drutal apdaryta... \$1.50.

TEVYNĖS MYLETOJŲ DR-STĖS

CENTRO VALDYBOS ANTRASAI:
Pirmininkas: B. K. Balevicius,
913 - 32nd st., Chicago, Ill.
Vice-Pirmininkė: O. Ramanauskienė,
101 Oak st., Lawrence, Mass.
Rastlininkas: V. A. Greičius,
28 Stiles Hall, Valparaiso, Ind.
Išdalininkas: A. J. Povilka,
504 Bank st., Waterbury, Conn.
Knygys: J. Simanavičius,
331 Barnes st., Plymouth, Pa.
Literatūrinis Komitetas: J. Gabrys,
11, rue Sommerard, Paris, France.
V. Jokubynas, 318 W. Broadway,
So. Boston, Mass. J. Laukis, 501
Brick st., Valparaiso, Ind.

Vienatinė Lietuviška Sakrova.

ie agentura literatūros ant "North Side" Chicago.
Čion galima gauti nuolatinių, vieningų ir draus-
tų knygų, rašalų, žurnalų, žurnalų, žurnalų
paskaitų, Amerikos ir Europos ir populių gro-
matos. Teipgi užsiima viskio taveri juo-
dyje, pailgus, plankus, drėknuojam maldinai
brivę, stereoskopų ir daugelio kitų dalyų. Ne-
lažinibite atsilankyti, o būsite atgondinti.

PETRAS M. KAITIS
1644 W. North ave., Chicago, Ill.

Dr. O. C. HEINE

DENTISTAS
OFISAS-Kampus 31 ir So. Halsted gat.
(Gyvenimas vėrs apylinkė) 26 CHICAGO, ILL.

Dr-as W. A. Martišus

Ofisas R. 42 Auditorium Bldg.
306 Wabash ave., Chicago.

Gyda visokias ligas kaip bėdijas
telp ir užsienėjusias. Ypač gerai vi-
durij ligas, moterų vaikų ir vyrų.
Teipgi prižiūri akinius ir patai-
na nesveikas akis.
Ofiso valandos: nuo 9 ryto iki 5
po pietų. Kitoms dienoms ir nedė-
lioms ofisas atsidarys tiksliai pa-
sitarimui. Phone Harrison 1309.

F. P. BRADCHULIS

Attorney & Counselor at Law
132 S. Clark, Cor. Madison St.
Atwood Bldg., Room 806
Tel. Franklin 1176.

Lietuvių advokatas, baigęs ties mokius Ame-
rikoje. Veda visokias bylas, civilikas ir krimi-
nalikas visose teismuose (audiose).

Gyv. 3112 S. Halsted st., arti 31mos
Telephone Yards 2399.

\$6. Baczk. Miltu \$275

ar 100 sv. cukraus 275
Mes statyti pardavime naudotojams, be kito
sargpinku pelno - g-tveri, akvare ir šio-
kias smulkmenas. Jus sutapsite daugiau
negu puse ant kiekvieno dailto. Perimant
sukurtas ir dailai siūdomas pamegimū
ant mūsų rikio. Jeigu jus ordieruosite už statian
kai už \$17.50 (je apka už juos dragei) paeis-
sim i kaka miltą, ar 100 svarų cukraus už
\$1.40 ar \$10.75 ordier. Kodėl mokesis dailty-
ba kaina už prolija ir kiti daili kiti. Pa-
sitarimui special! Barchul! List rjus aiškiu ku-
rūnos nes jusne pasakokite.

CHICAGO WHOLESALE CO.
Dept. 26, 40 Michigan Ave. Chicago.

AD. ZALATORIUS

Photographist

Photographist i Lietu-
vos (seno krajaus), ir Ame-
rikos moksliu pabaigę.
3322 South Leavitt Street

VYRAM TIKTAI

INEJIMAS DYKAI
Kas gali but matyti

GALERIJOJ
MOKSLU

344 SO. STATE ST.
CHICAGO, ILL.
near Harrison St

Zingidumal Patologijos
Zingidumal Osteologijos
Zingidumal Gromatologi-
ni Organ

Tirinė pradžia ir išsivystymas žmogiaus
Rasos nuo Leticio iki Grabin. Pamegimū, Kė-
stimas Gantis. Zingidumal ir Mėšimū-
kuma.

Tirinė intencio ligas ir palestov, kas per-
statytas gyvo didimo figūros, skulptoros ir
ligotose padėjumose. Lavas išsivystojas
atėikioje Vilnius i klausytojus. Didisima
proga savo gyvenimui.

INŽENYRA DYKAI
Atidaryta kardinė nuo 9 ryto iki vidurnakti
LIUOSA GALERIJA MOKSLU
344 So. State St. CHICAGO, ILL.

Zemliau patalpintas paveldsklas parodo dab

